

SOCI. ALRÅ DGIV EREN

DANSK SOCIALRÅDGIVERFORENING

"Jeg kan godt arbejde, men jeg kan ikke passe et arbejde." Sådan siger en potentiel bruger af socialt frikort. Foreløbig har 1.262 borgere fået bevilget et frikort, men kun 329 af dem har fået et arbejde. Projekt skal sætte turbo på brugen af frikortet.

01/20

UDEN PAUSER BRÆNDER HJERNEN SAMMEN

Vi guider dig til en
god pausekultur

UNGDOMSKRIMINALITETSNÆVNET

Anbringer på usikkert grundlag
- fejl i 9 ud af 26 klagesager

13 år

og på vej i nævnet

Vi gør status efter et år med
Ungdomskriminalitetsnævnet



06

"Jeg er nysgerrig på mennesker"

Drømmen var at leve af at spille på cello. Den drøm har Margit Nielsen, som er studerende, droppet til fordel for socialrådgiverfaget.



Foto Lisbeth Holten

TEMA

ÉT ÅR MED UNGDOMS-KRIMINALITETS-NÆVNET

Vi gør status på en omdiskuteret ny institution i dansk retsvæsen

24 ” Her gør Ankestyrelsen det tydeligt, at Ungdomskriminalitetsnævnet til de samme lovbestemmelser, når de anbringer et barn, som vi skal i

Helle Støve, kommunernes repræsentant i Ungdomskriminalitetsnævnets koordinationsudvalg.



32

Socialt Frikort

Foreløbig har 1.262 borgere fået bevilget et frikort, men kun 329 af dem har fået et arbejde. Projekt skal sætte turbo på brugen af frikortet.

Illustration Morten Voigt

38

"Hvornår skubber jeg ham ud over kanten?"

Katrine Gudmandsen er socialrådgiver – og mentor i beskæftigelsesforvaltningen i Gribskov Kommune



Modelfoto Lisbeth Holten

08

GUIDEN

Skab mentale pauser. Nyd tilfældige pauser. Sæt pris på, at man passer på sig selv.

skal leve op kommunerne.



Foto Ulrik Jantzen

Kontakt redaktionen på
ds@socialraadgiverne.dk

04 VELKOMMEN TIL NYT FAGBLAD

05 NYT FRA DS

06 MEDLEM NR. 32.901

Studerene Margit Nielsen efterlyser mere praktik under uddannelsen.

08 GUIDEN

Sådan får I en god pausekultur.

11 BØGER

12 FORSKEREN

Risikofaktorer overdrives.

14 TEMA: UNGDOMSKRIMINALITETSNET

Vi gør status efter et år med nævnet.

20 504 BØRN HAR VÆRET I NÆVNET

Oversigt over foranstaltninger fordelt på alder.

22 TO SIDER AF SAMME SAG

Socialrådgiverne Jeanette Fabrin og Lone Tind Hansen har forskelligt syn på konsekvenser af tvang.

24 FEJL I KLAGESAGER

Nævnet anbringer på usikkert grundlag.

26 LEDER

Tid til faglig refleksion.

26 MIN MENING

27 REGIONSLEDER

Omfavn dem i den anden forvaltning.

27 PRAKSISKLUMME

Blodprop vælter økonomien.

28 JURA

Fra førtidspension til seniorpension.

29 DEBAT

29 MIT ARGUMENT

Sexarbejdere skal ikke pådømmes problemer.

30 ANALYSE

Venter børn for længe på anbringelse?

32 SOCIALT FRIKORT

Der mangler kendskab til ordningen.

37 KULTUR

38 REFLEKSION

39 KONTAKT

39 KALENDER



Dansk Socialrådgiverforening

Udgives af Dansk Socialrådgiverforening, Toldbodgade 19 B, 1253 København K, Telefon 7010 1099, ds@socialraadgiverne.dk, www.socialraadgiverne.dk, **Ansvarshavende redaktør** Mads Bilstrup, mb@socialraadgiverne.dk **Kommunikationschef** Janne Tynell, jt@socialraadgiverne.dk **Redaktør** Susan Paulsen sp@socialraadgiverne.dk **Journalister** Bjarke Hartmeyer Christiansen, bh@socialraadgiverne.dk, Lærke Øland Frederiksen, lof@socialraadgiverne.dk **Layout** Signe Christiansen, sic@socialraadgiverne.dk **Annoncer** til Socialrådgiveren, Socialraadgiverjob.dk og Dansk Socialrådgiverforenings nyhedsbrev tegnes af: Media-Partners, Det Gamle Mejeri Allhøjvej 2, Stilling 8660 Skanderborg, Telefon 29 67 14 36, www.Media-Partners.dk/medier **Stillingsannoncer** marianne@media-partners.dk **Tekstsideannoncer** joergen@media-partners.dk **Deadline** for annoncer til 2/2020 er 21. januar **Deadline** for annoncer til 3/2020 er 25. februar **Forside** Modelfoto: Lisbeth Holten **Tryk** OTW **Årsabonnement** 910 kr. inkl. moms **Løssalg** 70 kr. pr. nummer plus forsendelse **Socialrådgiveren udkommer** 12 gange om året Dette nummer udkommer 7. januar 2020. Artikler og indlæg er ikke nødvendigvis udtryk for organisationens holdning. **Kontrolleret oplag:** 18.284 **Trykt oplag:** 19.700 **ISSN** 0109-6103

MIT YNDLINGSORD

Sprog har magt. Derfor skal vi bruge det med omtanke. Har du et **yndlings- eller hadeord** så skriv til os på ord@socialraadgiverne.dk



Sabina Jæger

Lektor i socialt arbejde og socialrådgivning, forsker i inddragelse. Ansat på UC Syd, Esbjerg. Hendes yndlingsord er:

PROFES- SIONELLE DARK HORSES

Pludselig en dag midt under komplicerede forsknings-analyser dukkede de rebelske ord: 'Professionelle dark horses' op, og det var tydeligt, at udtrykket var kommet for at blive!

Vi ved ikke, hvor det kom fra, men vi ved, at det var det, der manglede. Man tænker uvægerligt på vilde galoperende heste, som rider ud i hver sin retning, og her åbner yndlingsordet op for at kunne visualisere indsætterne i det sociale arbejde på en ny måde – utæmmet, hurtigt og i konstant bevægelse, hvor tricket er at få bragt hestene i ro og gå fra vild galop til tæmmet trav.



VELKOMMEN TIL DET NYE SOCIALRÅDGIVEREN

Kære læser. Kære socialrådgiver. Velkommen til første udgave af det nye Socialrådgiveren. Velkommen til flere farver, mere faglig refleksion og inspiration. Mere journalistik og debat – blandt andet om etik og dilemmaer i socialrådgiverfaget og i alle dele af arbejdslivet.

Af Redaktionen

Vi har udviklet et nyt layout og nye journalistiske formater med udgangspunkt i de mange gode, klare svar og konkrete ønsker, vi har fået fra læserundersøgelsen blandt medlemmerne og interview med socialrådgivere fra forskellige dele af faget. Resultatet sidder du med i hånden – et nyt fagblad, som du skal til at lære at kende.

Udover et lettere og mere farverigt layout kan du i hvert blad forvente, at vi går i dybden med en temahistorie, der suppleres af bokse, grafikker og andet ekstra 'udstyr' med tillægsinformation, der giver mange indgange til historien og viser vores læsere videre. Lige som der i hvert blad vil være en guide, som giver dig tips og gode råd til arbejdsdagens udfordringer.

Du kan forvente, at vi opruster på den faglige refleksion og bringer forskellige erfaringer og holdninger til faget, vilkår og arbejdsliv til debat både i journalistikken og – i den nye debatsektion. I debatsektionen

samler vi lederne fra både formandskab og regionsformænd, praksisklumme med et panel af socialrådgivere fra forskellige dele af faget, en medlemskommentar – og et lille udsnit af væsentlige kommentarer fra andre medier – også de sociale.

Og så har vi skabt mere plads til kommenteret jurastof med vores nye faste panel af dygtige jurister på socialområdet – og ikke mindst plads til en analyse, der går bag om relevante tal eller ny viden med det formål at kvalificere grundlaget for den løbende debat. Bogomtaler får lidt mere plads – og som noget nyt præsenterer vi jer også for andet socialrådgiver-relevant kulturstof som f.eks. podcasts og film. Og meget, meget mere, som vi håber, at du og dine kollegaer vil gå på opdagelse i.

Vi har glædet os til at skabe gode læseoplevelser med høj nytteværdi i en ny udgave af Socialrådgiveren.

God læselyst!



Redaktionen fra venstre:
Kommunikationschef
Janne Tynell, journalist
Bjarke Hartmeyer
Christiansen,
journalist Lærke Øland
Frederiksen, redaktør
Susan Paulsen og
grafiker Signe Ida
Christiansen.

Ministerbesøg

HUMMELGAARD BESØGER DS

Beskæftigelsesminister Peter Hummelgaard (S) inviterede i starten af december sig selv på besøg i Dansk Socialrådgiverforening, hvor en håndfuld socialrådgivere bidrog til den tiltrængte revision af førtidspensions- og fleksjobreformen. Socialrådgiverne fortalte ministeren om deres oplevelser:

- Borgerne skal vente alt for længe i systemet.
- Ressourceforløbene bliver givet alt for sent, og der mangler muligheder for at tilbyde relevant indhold.
- Der er i kommunerne meget forskellig praksis for, hvornår nok er nok. Det betyder, at borgerne kan risikere ikke at få den ydelse, som de er berettiget til.
- Det er vigtigt med et godt samarbejde med sundhedssystemet.

Og så blev der talt om, at den socialfaglige vurdering er helt afgørende – den skal tages med, når rehabiliteringsteamet skal komme med deres indstilling – og at rehabiliteringsteamet bør have beslutningskompetence.

Artiklen har været bragt i Dansk Socialrådgiverforenings nyhedsbrev. Læs flere nyheder på www.socialraadgiverne.dk/nyheder

”

Vi kan ikke komme alle sociale problemer til livs ved at give de fattigste familier flere penge. Men vi kan sikre, at økonomien ikke bliver endnu en forhindring.”

Mads Bilstrup, formand, Dansk Socialrådgiverforening, 25. november på Altinget.dk i debatindlægget ”Socialrådgivere: Børnefattigdom er skabt af politikerne – ikke udlændinge”.

Læs det på www.socialraadgiverne.dk/debat

Tilbageblik

SÅDAN SKREV VI I SOCIALRÅDGIVEREN NR. 1 ÅR 2000



2000: ”Antallet af førtidspensionister i 1998 er faldet med 12 procent i forhold til året før. Er folk blevet raskere med et slag? Eller har man tidligere grundløst uddelt førtidspension til folk, der ikke fejlede noget særligt? Nej. Det viser sig, at man arbejdsprøver mange flere meget syge, før man eventuelt bevilger pension. Det er ikke små ubetydelige lidelser, der plager de mennesker, der bliver sendt til arbejdsprøvning på Revacentret: Kroniske tarm-lidelser, demenstilstande, dissemineret sclerose eller hjertekar-lidelser.”

2020: I dag er der stadig kritik af lovgivning og praksis. Et forslag til revision af førtidspensions- og fleksjobreformen forventes klar i første halvår af 2020.

Arbejdsmiljø

STORMØDE FOR 2000

Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH) holdt i midten af december stormøde for mere end 2000 arbejdsmiljørepræsentanter som foreløbigt punktum for FH's arbejdsmiljø-repræsentantår. Fra DS deltog 25 engagerede socialrådgiver-arbejdsmiljørepræsentanter.

Arbejdsmiljøpris

DU KAN LIGE NÅ DET

Du kan stadig nå at indstille din arbejdsplads til Arbejdsmiljørådets Arbejdsmiljøpris 2020. Sidste frist for at indstille er den 14. januar.

Prisen er en hyldest til det gode arbejdsmiljø. Målet er, at de gode eksempler kan være med til at inspirere andre arbejdspladser til at gøre en ekstra indsats og finde nye veje inden for arbejdsmiljøarbejdet.

Læs mere på www.arbejdsmiljoepriisen.dk/indstilling-og-kriterier.aspx

Ny finanslov

LØFT AF PSYKIATRIEN

Først i december faldt finansloven for 2020 på plads. Den indeholder flere gode elementer, mener DS-formand Mads Bilstrup, som fremhæver, at psykiatrien får flere hænder og sengepladser. Og partierne skal forhandle om en tiårsplan, som særligt skal fokusere på det forebyggende arbejde og på sammenhæng i indsatsen – noget som socialrådgiverne i psykiatrien er specialister i. Ud over de store velfærdsområder er der blevet penge til blandt andet kvindekrisecentre, voldsrådgivning, døgnovervågning af unge med svære handicap og efterværn.

Læs mere på socialraadgiverne.dk/nyheder

A close-up portrait of a young woman with long, wavy brown hair and blue eyes, looking slightly to the right with a gentle smile. She is wearing a dark red, textured knit sweater. The background is dark and out of focus, with some vertical lines and rivets visible on the right side.

CV

Margit Nielsen

23 år
Professionshøjskolen
Absalon i Roskilde,
5. semester

2019

Praktik i Ungeindsatsen
i Holbæk Kommune.

2018

Medlem af SDS'
forretningsudvalg.

2017

Starter på
socialrådgiver-
uddannelsen.

”

**Det er også et politisk fag. Vi har
et ansvar for at fortælle det videre,
som vi får kendskab til.**

Margit Nielsen, studerende

Du kan kontakte Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende (SDS) - din lokale SDS-klub - direkte på din uddannelsesinstitution eller via SDSnet.dk eller facebook.com/SDSnet

Er du studerende?

Som studerende koster det kun 35 kr. pr. måned at være medlem af SDS. Du kan melde dig ind på socialraadgiverne.dk/kontantefordele

"Jeg er nysgerrig på mennesker"

Drømmen var at leve af at spille cello. Den drøm har **Margit Nielsen**, som er studerende, droppet til fordel for et fag, som rummer arbejdet med mennesker - og også er et politisk fag

Fortalt til Susan Paulsen
Foto: Lisbeth Holten

aften. Et rart og rummeligt fællesskab, hvor vi hver især har vores udfordringer og samtidig hver især har noget helt særligt at byde ind med. Det er et perspektiv, som mangler i samfundet som fællesskab. En anerkendelse af, at man kan bidrage med forskellige ting på forskellige måder.

For lidt tid til borgeren

Det er meget meningsfuldt at have valgt en uddannelse, hvor jeg forhåbentlig får kompetencerne til at kunne gøre en forskel i det nære for det enkelte menneske. I min praktik landede jeg i en skøn afdeling i Ungeindsatsen i Høxbæk Kommune. Jeg havde to gode vejledere, og det var lærerigt at gå fra at lytte med ved samtaler med borgerne til selv at gennemføre samtaler. Jeg blev overrasket over, hvor lidt tid man bruger sammen med den enkelte borger. Og den måde, der bevilges indsats på, var meget stram på grund af den økonomiske ramme.

Også et politisk fag

Ærgerligt, at vi ikke har mere praktik under uddannelsen. Jeg tror, at det ville bidrage til, at vi ville være dygtigere som færdiguddannede socialrådgivere. Hvis vi ikke bliver

i stand til at lave godt socialt arbejde, og hvis vi ikke har rammerne til det ude i praksis, ender vi med at lade mennesker i stikken. Og det er her, at socialrådgivning også bliver et politisk fag for mig. Vi har et ansvar for at bringe det videre, som vi får kendskab til gennem faget og vores arbejde. En viden, andre ikke nødvendigvis har adgang til.

Stærkt fællesskab

Jeg bruger en del tid som frivillig på at lave børne- og ungdomsarbejde i KFUM og KFUK, hvor vi blandt andet arrangerer børnedisco i Roskilde for at skabe et sundt festmiljø. Derudover sidder jeg i bestyrelsen i SDS (Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende, red), hvor jeg også oplever et stærkt fællesskab.

Og så spiller jeg cello. Egentlig drømte jeg om at spille musik i store koncertsale. Da jeg fik mulighed for at prøve min drøm af på MGK - Musikalsk Grundkursus - blev det klart for mig, at jeg ønskede en anden hverdag end den, man har som musiker. Jeg har det rigtig godt med, at jeg ikke skal leve af musikken, men kan bruge den som et frirum - der giver mig noget helt andet end mit studie og mit fag. ♦



Jeg vil opfordre de nye studerende til at være aktive i SDS - og så selvfølgelig til at være deltagende og nysgerrige i undervisningen.

Jeg har altid været nysgerrig på mennesker, og jeg bekymrer mig for mine medmenneskers velbefindende. Den nysgerrighed kan jeg folde ud i socialrådgiverfaget, som også matcher mine værdier om rummelige fællesskaber.

Værdier, som jeg er vokset op med. Mine forældre har altid åbnet deres hjem for andre. Hver juleaften er vi en broget forsamling omkring bordet. Ud over den nærmeste familie kommer min mors veninde, som sidder i kørestol. Og da mine forældre er plejeforældre, er deres plejebarn der også jule-

SÅDAN FÅR I EN GOD

Pauser har betydning for trivslen, arbejdet og det sociale liv på arbejdspladsen. Her kan du læse, hvordan I kan skabe en sund pausekultur.

Af Tina Kraft og Susan Paulsen

SÆT PRIS PÅ, at man passer på sig selv, når man holder pause.

TAL SAMMEN som ledere og medarbejdere om pausens betydning og lav en pausekultur, der passer til jer.

TILLAD individuelle typer af pauser.

LEDERE SKAL TALE IND I medarbejdernes ansvarlighed i forhold til ansvarlighed over for sig selv og arbejdspladsen.

AFTAL, at det er i orden at holde pause fra de forstyrrende elementer. Sluk mobilen i et bestemt tidsrum, indfør en e-mailpolitik om, hvornår og hvordan man besvarer beskeder.

HOLD BÅDE PAUSER ALENE OG MED kollegaerne – det er vigtigt at relatere sig til hinanden.

SKAB MENTALE PAUSER ved at blande lette og krævende opgaver.

FORBEREDENDE PAUSE. Det kan være en god idé at holde en kort pause, inden du tager fat på en ny opgave. Pausen gør dig fysisk og psykisk beredt og giver nærvær.

NYD TILFÆLDIGE PAUSER. Øv dig i at geare ned og slappe af i de pauser, der opstår i løbet af dagen – mens du eksempelvis venter med telefonrøret i hån-

den eller ved printeren. Træk vejret dybt ned i maven og gør det gerne et par gange, hvis det er svært at finde ro.

PAUSER SKAL IKKE være noget, man tænker over i hverdagen. De skal kunne holdes lige så automatisk, som når man børster tænder.

TAG PAUSEKULTUREN MED HJEM. Hvis du tager dine opgaver med hjem så sørg for at begrænse hjemmearbejdet til en bestemt tidsperiode og bestem dig for, hvad der skal laves, så du ikke hele tiden har dårlig samvittighed over det.

HUSK AT HOLDE FRI. Korte pauser gør det ikke alene. Det er vigtigt, at du også holder fri i længere tid i weekender og ferier.

... SKAB MØDESTEDER

Pauser kræver plads. Sørg for, at der skabes fysisk rum til pauser. Indret arbejdspladsen så der er mulighed for, at du og dine kollegaer kan holde pauser, hvor I kan snakke sammen uformelt. Det kan være ved kaffemaskinen, hvor der også står en sofa eller i nærheden af printeren og kopimaskinen.

...PAUSEKULTUR

8 FORDELE VED PAUSER

1

Du kan tænke kreativt, mere fleksibelt og se nye vinkler.

5

Du kan bedre bruge dine kollegaers viden

2

Du får større overblik og kan mere kvalificeret vurdere dine opgaver.

6

Du vil få mere ro i kroppen og vil lettere kunne mærke dine behov.

3

Du kan nemmere prioritere din tid og holde mange bolde i luften på én gang.

7

Du får lettere ved at mærke din grænse for, hvad du kan klare – og kan derfor bedre beskrive det, der belaster dig fagligt, fysisk og psykisk.

4

Du får mere overskud til at bede om hjælp.

8

Du kan nemmere bremse progression mod stress.

... DIALOG OM PAUSER

Hvis du savner en god pausekultur, er det oplagt at tage det op på et møde, gerne sammen med din arbejdsmiljø- eller tillidsrepræsentant og/eller lederen. Konkret kan I tale om, at:

- I har brug for et fysisk rum, hvor I kan snakke sammen uformelt.
- Lederen holder fast i, at der skal holdes pause, selv om I har travlt.
- Måden at holde pause på skal passe til jer og jeres arbejdsdag.
- Pausernes hyppighed, længde, og hvornår de bliver holdt, skal passe med jeres opgaver.
- Der skal være mulighed for fælles pauser. En pause er ikke kun et afbæk, men også en anledning til uformel snak mellem kolleger.



Jeanett Bonnichsen er psykolog og direktør i Center for Stress og Trivsel. Hun påpeger, at udfordringen ved at skulle etablere en pausekultur er, at den let drukner, når travlheden melder sig. Derfor er det vigtigt, at markante personer holder fast i, at der skal holdes pauser - for eksempel lederen eller tillidsrepræsentanten.



HUSK AT GIVE DIN HJERNE ...EN PAUSE

Når arbejdsdagen løber derudad med borgerkontakt, møder og registreringer, er det vigtigt at stoppe op og holde en pause, for **uden pauser brænder hjernen sammen**, siger stressekspert Jeanett Bonnichsen.

Af Tina Kraft og Susan Paulsen

Det er vigtigt at holde pauser i løbet af arbejdsdagen – også selv om man har meget travlt og måske slet ikke har lyst til at holde pause. Hvis hjernen skal blive ved med at fungere, kræver det pauser, hvor man tænker på noget helt andet. Pauser er med til at få hjernen lidt ned i gear, så man kan koncentrere sig og tænke kreativt. Hvor mange pauser, man har brug for afhænger af, hvad man laver, forklarer Jeanett Bonnichsen, der er psykolog og direktør i Center for Stress og Trivsel.

Hun minder om, at når vi er oppe at køre i et højt gear, glemmer vi ofte at lægge mærke til vores behov: Måske trænger jeg til lige at trække vejret lidt dybere, eller til at få noget at drikke, eller måske vil det være rart at tale med nogen om min aktuelle arbejdsopgave eller situation.

Den gode pause

Hvad kendetegner en god pause?

- At det låste fokus bliver sluppet, og man kommer i et mere bredspektret fokus. Vejtrækningen bliver typisk lidt dybere. Man taler om at gå fra at være i en high-arousal tilstand til at være i en mere afslappet tilstand, og det er typisk det, den gode pause kan. Uden at vi taler om, at man ligger og flader helt ud.

Bare det med at gå fra at være højspændt til at stå og grine lidt. Det gør noget godt ved kroppen.

Hvor mange pauser skal man holde?

- Det kan man ikke sige noget helt generelt om. Når det drejer sig om socialrådgivere, som har borgerkontakt, kan det være en god idé efter hver endt samtale måske at holde to til fem minutters pause til lige at skifte fokus. Men det er kun en lille pause. Den anden type pause er der, hvor man relationerer sig med sine kollegaer. For eksempel var det engang kutyme på arbejdspladser, at man havde en formiddagskaffepau-



Bare det med at gå fra at være højspændt til at stå og grine lidt. Det gør noget godt ved kroppen.

Jeanett Bonnichsen, psykolog og direktør i Center for Stress og Trivsel

se, en frokostpause og en eftermiddagskaffepause. Det ser ud som om, at det er en saga blot på langt de fleste arbejdspladser. Men der er noget godt i det, at man lige får fokus et andet sted og relaterer sig med sine kollegaer.

Ifølge Jeanett Bonnichsen er det vigtigt, at ledelsen værdsætter, at medarbejderne passer på sig selv, og at lederne forstår stressens væsen, så man lige præcis værdsætter, når kollegaer sidder og griner og holder en pause.

Fortælling



Fattigsteder
- Ni fortællinger
fra de understes
danmarkshistorie
af Preben Brandt,
Forlaget Vandkunsten,
202 sider, 220 kroner.

De allerfattigstes danmarkshistorie

I bogen 'Fattigsteder' tager Preben Brandt, tidligere socialoverlæge, læseren med rundt i landet til steder, som fortæller historien om samfundets udstødte og fattige i sidste halvdel af 1800-tallet. Dem, der i gamle dage rangerede under almuen på landet og proletariatet i byerne. Mennesker, som boede på fattiggårde, i sølle rønner og kældre eller under åben himmel. Preben Brandts nysgerrighed blev

vakt under en ferie på Fanø, hvor han kom forbi et hus, hvor der med lille fin skrift over et vindue stod 'Fattiggården'. Han undrede sig: Havde der virkelig været en fattiggård på Fanø? Preben Brandt pointerer, at vores levevilkår i dag er ganske forandret – også på velfærdsområdet, men pjaltproletariatet findes stadig. Preben Brandt er tidligere formand for Rådet for Socialt Udsatte samt stifter af Projekt Udenfor.

”

Preben Brandts nysgerrighed blev vakt under en ferie på Fanø, hvor han kom forbi et hus, hvor der med lille fin skrift over et vindue stod 'Fattiggården'. Han undrede sig: Havde der virkelig været en fattiggård på Fanø?

Faglitteratur



Vi tror ikke
- vi undersøger af
Nicolaj Ejler og Gitte
Riis Hansen, Dafolo,
256 sider, 249 kroner

Faglitteratur



Historien om en
mor af Dorte Stieper,
Forlaget Vindelski,
288 sider, 250 kroner

Faglitteratur



Rockere og
bandemedlemmer
i Danmark af Anja
Leavens og Stine
Lukowski, Frydenlund,
208 sider, 269 kroner

Dokumentarisme



Lad mig være,
forskrævet af My Laub
og Christina Wex,
Gads Forlag, 175 sider,
249,95 kroner.

Styrk fagligheden

Hvordan styrker vi professionsfagligheden og dømmekraften som medarbejdere i den offentlige sektor – til gavn for borgerne? Hvor er potentialerne, og hvad skal der til? Bogen er et kvalificeret indspark i debatten om udviklingen af velfærdsstaten. Forfatterne argumenterer for, at systematisk refleksion driver fagligheden frem – med udgangspunkt i både teori og praksis – blandt andet via ni cases fra kommuner og institutioner.

Forstå en mor

Et stigende antal børn og unge får en autisme-diagnose. Gennem 11 interviews med mødre til børn med autisme skildrer bogen det svære samarbejde mellem familier og system. Mødrenes beretninger kredser om rollen som barnets oversætter, advokat og faste holdepunkt – i en verden præget af store bekymringer, sorg og udfordringer i familielivet. For fagpersoner og pårørende kan bogen skabe forståelse for, hvorfor mødre handler, som de gør.

Tilbage til 'normalen'

Hvorfor bliver nogle unge mænd tiltrukket af rocker- og bandemiljøet? Sker det frivilligt? Og hvordan kommer de ud af miljøet igen? Bogen 'Rockere og bandemedlemmer i Danmark' henvender sig til fagpersoner, der ønsker at være meningsfuldt til stede i et menneskes liv, hvis forståelser adskiller sig markant fra normalen. Forfatterne er hhv. socialrådgiver og psykolog og bygger bogen på deres erfaringer fra arbejdet med exitprogrammer.

Selvskade

Bogen 'Lad mig være, forskruet' giver indblik i et dokumentarisk drama om selvskade, hvor hovedpersonen My – som også er den ene af forfatterne – forsøger at begå selvmord efter, at hun igennem en årrække har været en del af det psykiatriske system. I bogen fortæller de pårørende, hvordan de oplever forløbet – og en psykiater og en psykolog giver deres bud på, hvorfor så mange unge mennesker mistriives.

Fagfolk overvurderer risikofaktorer

Langt over halvdelen af de udsatte børn og unge klarer sig uden at få problemer, men der er en tendens til at give risikofaktorerne alt for stor vægt, understreger sociolog Morten Ejrnæs på baggrund af ny forskning.

Af Mette Mørk



BLÅ BOG

Morten Ejrnæs

Sociolog og lektor emeritus ved Aalborg Universitet

Har blandt andet lavet undersøgelser af tværprofessionelt samarbejde, professionelles faglighed, og politikeres, forskeres og praktikers anvendelse af begrebet social arv.

Om undersøgelsen:

Morten Ejrnæs, Ida Skytte Jakobsen, Randi Riis Michelsen, Cecilie K. Moesby-Jensen, Liv Tine Mayland Lyngholm og Merete Monrad: 'Professionelles faglige risikovurderinger' (endnu ikke publiceret).

Hvad undersøger du lige nu?

Vi har lige færdiggjort en undersøgelse, hvor vi har sat fokus på, hvordan man vurderer risikoen for at pådrage sig forskellige problemer. Gennem en såkaldt vignetundersøgelse med beskrivelser af cases har vi bedt fire centrale faggrupper på området for udsatte børn og unge – socialrådgivere, pædagoger, lærere og sundhedsplejersker – vurdere risikoen for at komme på kontanthjælp, blive indlagt med en depression, ikke få en uddannelse og så videre. Det giver os mulighed for at sammenligne praktikers vurdering af risiko med den faktiske risiko.

Hvordan kan jeres resultater bruges af socialrådgivere?

Socialrådgiverne skal vide, at risikofaktorerne kun forklarer lidt, og de skal bruge deres faglige vurdering på det enkelte menneske og den enkelte situation. For undersøgelsen viser utvetydigt, at der er en tendens til at give risikofaktorerne alt for stor vægt. Så dels må vi have et mere præcist sprog til at tale om risiko, dels må vi være præcise i måden, vi taler om problemet på. Og endelig kan uenighed bruges konstruktivt, hvis man lytter til hinanden. For så får man alle facetter af problemet belyst, og det styrker helhedssyn, empati - og dermed mulighed for dialog med børn, unge og forældre.

Hvad er de mest interessante konklusioner?

Vi har fundet nogle meget markante overdrivelser af risikoen. Så der er stadig en meget stærk tro på, at enkelte faktorer, som for eksempel ghettoopvækst, etnicitet eller social arv slår igennem. Dernæst er det markant, hvor forskellige risikovurderingerne er – for eksempel hvor forskelligt, to socialrådgivere kan vurdere risikoen. I en ellers meget velbeskrevet case kan en socialrådgiver vurdere risikoen til 15 procent, en anden sige 80 procent.

Hvorfor er det vigtigt at undersøge?

Jeg lavede en undersøgelse for cirka 20 år siden, hvor jeg for første gang fik dokumentation for, at praktikere gennemsnitligt set har en meget overdrevet opfattelse af forskellige målgruppers risiko for at pådrage sig problemer. Hvis bestemte forhold var til stede, som for eksempel sociale problemer i familien, så vurderede praktikere, at risikoen for at få problemer var højere, end den i virkeligheden var. Der var og er en tendens til, at politikere med henvisning til social arv hævder, at det mest almindelige er, at man får samme slags problemer, som ens forældre har haft. Men de empiriske undersøgelser viser det modsatte: Langt over halvdelen af de udsatte børn og unge klarer sig uden at få problemer af samme sværhedsgrad. Vi tror, vi kan forudsige problemerne, men det kan vi faktisk ikke. ♦

Opholdsstedet Ølandhus



Aflastning og aflastningsophold for børn fra 4 år

Børn, unge og voksne -
kollegier og opholdssteder

Autismespektrumforstyrrelser - 6 nye ledige pladser

Søndregårde 8 · 9460 Brovst · tlf. 64631122 · www.olandhus.dk

ERFAREN OG SKARP SOCIALRÅDGIVER...

ER DU SOCIALRÅDGIVER MED ERFARING SOM SAGSBEHANDLER INDENFOR HANDICAP, PSYKIATRI OG BEHANDLING - OG ER DU STÆRK I LOVE, VEJLEDNINGER OG FORTOLKNINGER?

Så kan du blive den, der besætter en spændende, nyoprettet fuldtidsstilling som socialkoordinator ved Fonden Skovhaven.

OM FONDEN SKOVHAVEN

Fonden Skovhaven er et progressivt fyrtårn indenfor autisme-pædagogikken. Vi skaber de bedste rammer for borgere med autisme og andre udviklingsforstyrrelser, og bruger de ressourcer og den tid, der skal til.

SPÆNDENDE OG MEDSKABENDE STILLING

Stillingen er ny og understøtter vores sociokratiske struktur med mere selvledelse. Du tænder på tanken om at være aktiv, kreativ og medskabende i stillingens udvikling og forandring.

DIG OG DINE ANSVARSOMRÅDER

SOM SKOVHAVENS SOCIALKOORDINATOR ER DU BLA.:

Sparrerende rådgiver for lederen på socialfaglige/pæd.faglige områder

Medvirkende til kvalitetssikring v. udarbejdelse af statusrapporter

Aktiv i relationsarbejdet med vores borgere

Udviklende og styrkende i det tværfaglige samarbejde

Koordinator af sagsforløb i samarbejde med handlekommune

Ansvarlig for at sikre høj kvalitet i dataregistrering, journalisering mv.

KONTAKT OS!

Ansøgning sendes på mail med "Socialkoordinator" i emnefeltet, til skovhaven@skovhaven-fyn.dk - senest den 22. januar kl 9.00

Stillingen ønskes besat fra 1. marts 2020

Ansættelsessamtaler forventes afholdt den 28. januar

Kontakt pædagogisk ansvarlig, souschef Chanette Lindgren på tlf. 51 46 80 91, hvis du vil høre mere om stillingen.

LÆS MERE OM OS OG JOBBET PÅ
WWW.SKOVHAVEN-FYN.DK
UNDER 'LEDIGE STILLINGER'

FONDEN SKOVHAVEN | BO- & BESKÆFTIGELSE
TIPSVÆNGET 1
5700 SVENDBORG

**FONDEN
SKOVHAVEN**
TID TIL DET HELE

NÅR HJÆLP BLIVER TIL STRAF

Flere end 500 børn og unge mellem 10 og 18 år har fået deres sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet. Mens organisationer og fagfolk har kritiseret nævnet for at være en de facto nedsættelse af den kriminelle lavalder og en svækkelse af børns retssikkerhed, ser man nu, at flere børn via nævnet får den hjælp, de for længst burde have fået i kommunen. Men hvad sker der, hvis hjælpen bliver oplevet som en straf, og når børn ned til 10 år står ansigt til ansigt med en dommer? Vi gør status på Ungdomskriminalitetsnævnets første år.

Af Lærke Øland Frederiksen
Modelfoto: Lisbeth Holten

– Mødet i Ungdomskriminalitetsnævnet bliver holdt i byretten. For at komme ind skal alle først igennem en sikkerhedskontrol, hvor vi selv og vores tasker bliver scannet. Så er det op med en lille elevator, for trappen er låst af sikkerhedshensyn, og så skal vi vente i et lillebitte venteværelse, der på ingen måde er børnevenligt. Luften er tung, ikke kun på grund af varmen, men også på grund af den højspændte stemning mellem de mange mennesker i lokalet.

Sådan beskriver Anette Brøndum Sørensen ankomsten til et møde i Ungdomskriminalitetsnævnet. Hun er socialrådgiver i Børns Vilkår og har to gange været med i Ungdomskriminalitetsnævnet som bisidder. Hun har sagt ja til over for fagbladet Socialrådgiveren at rekonstruere et anonymiseret mødeforløb i nævnet.

Denne dag er hun der med en 13-årig, der er kendt af kommunen. Den unge har været ude i hashmisbrug og små-kriminalitet. Der har tidligere været iværksat kontaktperson, hjemme-hos'er og eneundervisning. Alligevel oplever både forældrene og den unge, at de ikke har fået tilstrækkelig hjælp, selv om de har forsøgt at råbe kommunen op i årevis. Nu kan de ikke mere, og først da den unge begår alvorlig kriminalitet, bliver den unge anbragt.

– Vi kommer ind i et mødelokale med et stort ovalt bord. På den ene side sidder nævnsformanden, de to nævnsmedlemmer fra politiet og kommunen, en børnesagkyndig konsulent og en sekretær. På den anden side sidder den unge og jeg. Så er der forældrene og deres advokat. Derudover er der to repræsentanter fra anbringelsesstedet, tre repræsentanter fra kommunen og én medarbejder fra Ungekriminalforsorgen. Altså 15 personer, der alle sidder og kigger på den unge, mens formanden starter med at tale med den unge.

Efter halvanden times votering når Ungdomskriminalitetsnævnet frem til, at den unge skal have et såkaldt forbedringsforløb i form af en anbringelse på et døgntilbud med en struktureret og fast dagligdag herunder mulighed for skolegang. Inden for otte dage skal den unge sammen med forældrene og den kommunale sagsbehandler mødes med Ungekriminalforsorgen, som skal holde øje med, at forbedringsforløbet bliver iværksat, og at den unge følger vikårene. Men mødet bliver aldrig til noget, fordi forældrene ikke møder op. Derfor bliver der indkaldt til et nyt møde i Ungdomskriminalitetsnævnet.

– Så møder vi alle sammen op igen, 17 personer denne gang, fordi den unge nu også har fået beskikket en advokat. Jeg gør opmærksom på, at den unge er uden skyld i, at vi sidder her igen, da det skyldes

HAR DU EN IDÉ TIL ET TEMA, vi skal tage op på redaktionen, så kontakt redaktionen@socialraadgiverne.dk

Bag om historien

Efter et år med Ungdomskriminalitetsnævnet gør Socialrådgiveren status ved at belyse nævnets arbejde igennem de socialrådgivere, der i deres arbejde har berøring med nævnene - både medlemmer af nævnene, medarbejdere i den nye Ungekriminalforsorg, bisidder og medarbejdere i kommunerne og på opholdsstederne.

Socialrådgiveren har søgt aktindsigt i Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser, men har ved bladets deadline endnu ikke modtaget dem.





samarbejdsvanskeligheder mellem forældrene og kommunen. Nævnet træffer samme beslutning som sidste gang. Derudover skal den unge nu også bevilges en kontaktperson. De foranstaltninger, som nævnet nu har pålagt kommunen at iværksætte, kunne kommunen selv have iværksat efter Serviceloven. En hjælp, der længe har været efterspurgt. Nu bliver kommunen pålagt det, og der bliver ført tilsyn med, at tingene sker. Det er jo positivt, men hvad betyder det for børn og unge at blive slæbt igennem noget, der minder om en domstolsbehandling? Det har lidt af en signalværdi, at det foregår i en retsbygning, og for nogle børn og unge tror jeg, det vil det puste til den selvopfattelse, at de er nogle store og indflydelsesrige kriminelle, siger Anette Brøndum Sørensen.

Hurtigere hjælp

Anette Brøndum Sørensen er langt fra den eneste socialrådgiver, der har oplevet, at Ungdomskriminalitetsnævnet har sat nogle foranstaltninger i gang, som ifølge socialrådgivernes faglige vurdering burde være sat i gang for længst.

Alle de socialrådgivere, som fagbladet Socialrådgiveren har talt med - medlemmer af nævnet og den nye ungekriminalforsorg, socialrådgivere i kommunerne og på opholdssteder - har alle minimum ét eksempel på et barn eller en ung, som har fået bedre eller hurtigere hjælp, fordi de har været i Ungdomskriminalitetsnævnet.

Det billede genkender børne- og familiechef Helle Støve, som er kommunernes repræsentant i Ungdomskriminalitetsnævnets koordinationsudvalg.

- Det er også, hvad jeg hører fra nogle af mine kollegaer, som er medlemmer af nævnet. Når de sidder til nævnsmøderne, kan de godt nogle gange tænke, at vi selv kunne have hjulpet barnet, inden det blev en sag for Ungdomskriminalitetsnævnet, siger hun.

Politi advarer om stigmatisering

Hvis børnene og de unge får bedre og hurtigere hjælp, fordi de har været igennem Ungdomskriminalitetsnævnet, så er der måske slet ikke noget problem med de nye nævn? Ja, det kommer jo an på svaret på Anette Brøndum Sørensens spørgsmål: Hvad betyder det for børn og unge at blive slæbt igennem noget, der minder om en domstolsbehandling?

Det ved vi heldigvis lidt om, for i en periode på lidt over et år fra 2010 til 2012 var den kriminelle lavalder sænket til 14 år. Et forskningsprojekt fra Aarhus Universitet har fulgt de 14-årige, som blev dømt ved en almindelig domstol i den periode og sammenlignet dem med 14-årige, som har begået kriminalitet i en anden periode, og som derfor ikke har været for retten, men kun har fået en social indsats. Undersøgelsen viste, at de unge, der har været for en domstol, i højere grad begik ny kriminalitet, at de havde lavere sandsynlighed for at gå i 9. klasse, og at de fik lavere karakterer ved afgangsprøven i dansk i 9. klasse.



Der sker jo det forunderlige, at når man får at vide, at man er en værre en, så bliver man det også inde i sit eget hoved.

Bjørn Poulsen, politikommissær

Selve mødet med retsvæsenet i en tidlig alder kan altså have en negativ effekt på de unges videre forløb. Forskningen kan ikke med sikkerhed pege på, hvorfor det forholder sig sådan. Men det kan blandt andet skyldes den stigmatiserende effekt af selve mødet med domstolen. Derfor advarer politikommissær Bjørn Poulsen også om, at vi risikerer at stigmatisere en gruppe af unge ved at sende dem i Ungdomskriminalitetsnævnet. Han er uddannet kriminolog og har arbejdet med kriminalitetsforebyggelse i politiet i 12 år. Han er medlem af Ungdomskriminalitetsnævnet for Nordsjællands politi og har deltaget på mere end 10 nævnsmøder.

- Der sker jo det forunderlige, at når man får at vide, at man er en værre en, så bliver man det også inde i sit eget hoved. Og det gør det jo ikke nemmere at hjælpe den unge videre på en ordentlig måde, siger han.

Generelt oplever Bjørn Poulsen, at Ungdomskriminalitetsnævnet har haft den positive effekt, at det har fået kommunerne til at fremskynde sagsbehandlingen i de unges sager.

- Men nogle gange kommer der altså en ung ind, hvor jeg tænker, 'han skulle ikke have været her', og



VEJEN IGENNEM UNGDOMSKRIMINALITETSNÆVNET

Den 1. januar 2019 blev der oprettet Ungdomskriminalitetsnævn i alle politikredse i Danmark. Nævnene behandler sager, hvor børn og unge i alderen fra 10 til 17 år er mistænkt eller dømt for kriminalitet.

Politiets mistanke

Hvis børn fra 10 til 14 år bliver mistænkt for personfarlig kriminalitet, bliver sagen henvist til nævnet. For at politiet kan henvise en sag, skal de have beviser svarende til, at de ville kunne sigte barnet, hvis det var over 15 år. Men beviserne bliver ikke vurderet af en dommer.

Screening

Drejer det sig om anden alvorlig kriminalitet, skal sagen kun behandles i nævnet, hvis politiet på baggrund af en screening vurderer, at der er risiko for, at barnet vil begå kriminalitet igen. Screeningen laves på baggrund af risikofaktorer som sociale forhold og skoleforhold.

Henvist af domstolen

Hvis den unge er over den kriminelle lavalder og får sin straffesag behandlet ved domstolene, kan dommeren beslutte, at sagen også skal behandles i Ungdomskriminalitetsnævnet.

Ungefaglig undersøgelse

Når en sag bliver henvist til nævnet, er det kommunen, der skal oplyse sagen og komme med en indstilling til nævnet om, hvordan sagen bør afgøres. Kommunen laver en ungefaglig undersøgelse, der kan danne grundlag for nævnets afgørelse.

Foranstaltninger

Nævnet kan, alene på baggrund af politiets mistanke, træffe afgørelse om enten en straksreaktion eller et forbedringsforløb, hvor barnet kan modtage alle kendte sociale foranstaltninger, herunder ophold på en sikret institution, hvor sikkerheden er blevet skærpet med 24 timers overvågning, lås på døre og udvidet ret til kropsvisitation og magtanvendelse.

Selve mødet

Nævnsmødet foregår i et mødelokale ved domstolene, hvor barnet sidder ved den ene side af bordet, overfor sidder nævnsmedlemmerne: En dommer, som er formand og fører ordet, et nævnsmedlem fra politiet, og et nævnsmedlem som repræsenterer kommunerne. Hvis barnet er under 15 år, er der også en børnesagkyndig, som dog ikke har stemmeret. Medlemmerne er udpeget efter indstilling fra Domstolsstyrelsen, Rigspolitiet og Kommunernes Landsforening.

Mødepligt i nævnet

Hvis et barn eller en ung får sin sag henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet, bliver mødet holdt senest fire uger efter, at politiet har sendt sagen til nævnet. Udover barnet har begge forældre pligt til at deltage i nævnsmødet. Hvis de ikke møder op, kan de blive hentet af politiet.

Klagemulighed

Barnet – eller familien – har ikke ret til advokat og kan ikke klage over afgørelsen. Dog har de ret til at have en advokat med, når der er tale om anbringelser, hvor de også har mulighed for at klage over afgørelsen til Ankestyrelsen.

Ungekriminalforsorg

Når sagen er afgjort, skal den nye Ungekriminalforsorg sammen med kommunen sørge for, at barnet eller den unge gennemfører den pålagte foranstaltning. Barnet eller den unge får tilknyttet en ungetilsynsførende under hele sit forbedringsforløb og skal i starten til tilsynsmøde hver anden uge.

Tilbage i nævnet

Hvis barnet eller den unge ikke efterlever Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, eller ikke møder op til tilsynsmøderne, vil det altid medføre en reaktion fra Ungekriminalforsorgen, som har mulighed for at genindbringe en sag for Ungdomskriminalitetsnævnet.

Kilder: Ungdomskriminalitetsnaevnet.dk og 'Ud af kriminalitet og tilbage i travsel – håndbog til behandling af sager omfattet af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet'



Modelfoto: Lisbeth Holten



så er opgaven at gøre det så lidt stigmatiserende som muligt, for det er jo noget af en oplevelse, som især de helt unge vil huske resten af livet, siger han.

Børnene betaler prisen

Da politikerne vedtog det nye Ungdomskriminalitetsnævn, var Dansk Socialrådgiverforening en af de mest fremtrædende kritikere af loven. Dels på grund af den manglende retssikkerhed for de 10-14-årige børn, som kommer for nævnet udelukkende på baggrund af politiets mistanke og aldrig får bedømt skyldsspørgsmålet. Og dels på grund af lovens fokus på straf og konsekvens frem for hjælp og støtte til de udsatte børn.

– Det paradoksale er, at man i en tid, hvor ungdomskriminaliteten er faldende, har indført et system, der fokuserer på straf og sanktioner til børn helt ned til 10 år på trods af, at alt tyder på, at det ikke fremmer kriminalitetsbekæmpelsen, siger formand for Dansk Socialrådgiverforening, Mads Bilstrup og uddyber.

– Hvis børn skal ændre livsbane, så er opdragelse og muligheden for at opbygge relationer til troværdige voksne, som de kan betro sig til, helt afgørende. Pålagte sanktioner og forbedringsforløb risikerer at spænde ben for netop dette arbejde i kommunerne,

der med stor succes har forebygget ungdomskriminalitet, siger Mads Bilstrup.

Han kalder det en de facto nedsættelse af den kriminelle lavalder.

– Vi har nu et system, der betyder, at vi kan sanktionere og sende børn helt ned til 10 år på sikrede institutioner. Vi kan ikke se det på anden måde, end at den kriminelle lavalder i praksis er sat ned til 10 år. Og jeg frygter, at det kan komme til at modarbejde målsætningen om mindre kriminalitet blandt unge.

At det bliver fremhævet, at Ungdomskriminalitetsnævnet har haft den positive effekt, at det har fået kommunerne til at fremskynde sagsbehandlingen i de unges sager, er ifølge Mads Bilstrup alene et udtryk for, at der mangler ressourcer til at løse opgaverne ude i kommunerne – og kan aldrig blive et argument for et system, som ser stort på børnenes retssikkerhed.

– Jeg ved fra socialrådgiverne ude i kommunernes børne- og familieafdelinger, at arbejdspresset er så stort, at det ikke er en mulighed at ”fremskynde sager”, med mindre det er et krav fra systemets side, som det er tilfældet med Ungdomskriminalitetsnævnet. Derudover kan socialrådgiverne af økonomiske årsager ikke altid få lov til at give børnene de tilbud, som de fagligt vurderer, vil være bedst for dem, siger han. ♦



– Vi har nu et system, der betyder, at vi kan sanktionere og sende børn helt ned til 10 år på sikrede institutioner. Vi kan ikke se det på anden måde, end at den kriminelle lavalder i praksis er sat ned til 10 år. Og jeg frygter, at det kan komme til at modarbejde målsætningen om mindre kriminalitet blandt unge, siger Mads Bilstrup.



ER NÆVNET EN GOD IDÉ?

Vi har spurgt fire socialrådgivere, hvad de mener om, at Ungdomskriminalitetsnævnet afgør foranstaltninger til børn og unge.

Af Lærke Øland Frederiksen

Nu skal kommunen hjælpe de unge

René Skovgaard

Socialrådgiver i
Ungekriminalforsorgen

- I Ungdomskriminalitetsnævnet ser vi børn, der ikke går i skole, og som passer sig selv fra 10-11-årsalderen. Jeg synes, det er rigtig godt, at der er kommet fokus på at hjælpe dem meget tidligere. Det har kommunerne jo hele tiden haft en forpligtelse til, men jeg har hørt flere forældre sige, at de har prøvet at kontakte kommunen i lang tid for at få noget hjælp, men at de har løbet panden mod en mur. - Men efter deres børn har været i Ungdomskriminalitetsnævnet, så sker der noget. Det er ikke for at hænge kommunerne ud, det her er også en håndsrekning til dem, så de får noget hjælp til at løfte opgaven. Og jeg oplever, at kommunerne virkelig træder i karakter og hjælper de her unge nu.

Straf gør det svært at hjælpe

Mette Andersen

Socialrådgiver i
børne- og familieafdeling

- Normalt når jeg tilbyder en ung, at han kan få en kontaktperson, så lægger jeg vægt på, at det er et tilbud, og vi plejer at arbejde forebyggende og motiverende i samarbejde med de unge. Men hvis Ungdomskriminalitetsnævnet pålægger den unge en kontaktperson, så er det en, han skal mødes med. Og der har jeg hørt fra en af kontaktpersonerne, at det kan gøre det svært at arbejde med relationen, hvis den unge oplever kontaktpersonen som en straf fremfor en hjælp. - Det virker ikke helt gennemtænkt, at det er os, der plejer at arbejde med at støtte og hjælpe de unge, som nu skal have den her kontrollerende rolle. Det kræver i hvert fald noget omskoling, da det er en helt ny måde at arbejde med de unge på. Og så er det svært at arbejde med en handleplan, når den unge skal 'udstå sin straf', også selv om målet med foranstaltningerne egentlig er nået.

Fordelen er økonomisk uafhængighed

Dorthe Norlyk

Formand for Faggruppen Døgninstitutioner og Opholdssteder i Dansk Socialrådgiverforening

- Jeg har oplevet en pige, som i Ungdomskriminalitetsnævnet fik en mere indgribende - og dermed også dyrere - foranstaltning, end kommunen havde foreslået. Og ud fra min socialfaglige vurdering var det den rigtige foranstaltning i forhold til pigens historik og behandlingsbehov. Det syntes pigen heldigvis også selv. Fordelen ved Ungdomskriminalitetsnævnet er, at de er økonomisk uafhængige, det er kommunerne jo ikke på samme måde. - Jeg oplever socialrådgiverkollegaer i kommunerne, som er enige i de dyrere foranstaltninger ud fra en faglig vurdering, men har svært ved at få det igennem i kommunerne. Jeg brænder jo for, at det er den socialfaglige vurdering, der bliver bestemmende for foranstaltningerne, og det kan Ungdomskriminalitetsnævnet forhåbentlig være med til at sikre. Risikoen kan være, at både processen og afgørelse om foranstaltninger i et forbedringsforløb kan blive præget af en mere strafretslig tankegang.

Børnene mangler juridisk bistand

Sebrina Vulff Blaaberg

Socialrådgiver i Den Sociale Døgnvagt i København og nævnsmedlem

- Inden børnene bliver henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet, har de været til afhøring hos politiet. Mange børn og unge tror fejlagtigt, at de bare skal til 'en lille snak' med politiet. Men det er altid en afhøring, og derfor er det problematisk, at nogle af disse børn ikke får juridisk bistand, da børn ikke nødvendigvis er berettiget til en beskikket forsvarer, og fordi en forsvarer ikke følger sagen i nævnet. - Det kan være ubehageligt og meget stressende for et barn at blive afhørt af politiet. De kan selvfølgelig ikke gennemskue konsekvenserne af, hvad de siger eller ikke siger, så de kan finde på at sige hvad som helst for at slippe ud af den situation. - Et andet problem, som opstår for denne gruppe af børn, er, at det kan være alene på baggrund af en mistanke - samt risiko for at begå ny kriminalitet - at de henvises til Ungdomskriminalitetsnævnet. Jeg har været med til afhøringer, hvor børnene siger, at det ikke er dem, der har gjort det, eller har en anden opfattelse af episoden, som de er mistænkt for. Normalt er man jo uskyldig, indtil det modsatte er bevist, men det gælder ikke for de her børn, for politiets beviser bliver aldrig vurderet af en dommer.

504 BØRN HAR VÆRET I UNGDOMSKRIMINALITETSNÆVNET

Oversigt over foranstaltninger fordelt på alder

Kilde: Ungdomskriminalitetsnævnet. Opgørelsen viser tallene frem til november 2019.

	Straksreaktion	Fastsat hjemkomsttidspunkt	Ophold i ungdomsklub	Støtte i hjemmet	Familiebehandling	Døgnoophold	Aflastning	Kontaktperson
10-11 årige	0 Børn	2 Børn	5 Børn	1 Barn	7 Børn	0 Børn	1 Barn	11 Børn
12-14 årige	11 Børn	33 Børn	99 Børn	12 Børn	107 Børn	1 Barn	0 Børn	118 Børn
15-17 årige	7 Børn	23 Børn	70 Børn	7 Børn	113 Børn	3 Børn	5 Børn	119 Børn
I alt	18 børn	58 børn	174 børn	20 børn	227 børn	4 børn	6 børn	248 børn

Vi har bedt en socialrådgiver rekonstruere tre sager fra Ungdomskriminalitetsnævnet

EDDIE 14 ÅR

Eddie er ikke kendt af kommunen i forvejen. Han går på en almindelig kommuneskole og bor sammen med sin mor.

Mistanke:

Politiet mistænker Eddie for at have begået grov vold jævnfør straffelovens § 245 mod en jævnaldrende kammerat.

Indstilling:

Kommunen udarbejder en ugefaglig undersøgelse og peger på baggrund af denne på, at Eddie hverken får en straksreaktion eller et forbedringsforløb, da de vurderer, at han ikke er kriminalitetstruet.

Afgørelse:

Ungdomskriminalitetsnævnet fastsætter hverken et forbedringsforløb eller en straksreaktion, da Eddie ikke skønnes at være kriminalitetstruet. Ungdomskriminalitetsnævnet henstiller til, at kommunen iværksætter et forebyggende forløb efter Servicelovens § 11 stk. 3.

THOMAS 16 ÅR

Thomas har autisme, har en aktiv sag i kommunens handicapenhed og er anbragt uden for hjemmet.

Dom:

Thomas har fået en betinget dom for vold begået mod en pædagog, der hvor han er anbragt. Dommeren har desuden henvist Thomas til at få sin sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet.

Indstilling:

Kommunen indstiller på baggrund af den ugefaglige undersøgelse til et forbedringsforløb på to år, hvor Thomas fortsat skal være anbragt uden for hjemmet uden samtykke, og hans anbringelsessted skal ændres.

Afgørelse:

Ungdomskriminalitetsnævnet træffer afgørelse om et forbedringsforløb med en varighed på to år.

Thomas skal i sit forbedringsforløb hjemgives og tilmeldes et skole- eller uddannelsesstilbud. Han skal tilmeldes en fritidsaktivitet, og der bliver givet et valg mellem to aktiviteter. Derudover skal han deltage i familiebehandling og have en kontaktperson.

LITETSNÆVNET

Praktiktilbud	Anden hjælp	Almindelig anbringelse	Anbringelse på delvis lukket	Anbringelse på sikret	Anbringelse på særlig sikret
0 Børn	1 Barn	1 Barn	0 Børn	0 Børn	0 Børn
7 Børn	24 Børn	40 Børn	4 Børn	8 Børn	1 Barn
22 Børn	17 Børn	54 Børn	7 Børn	10 Børn	0 Børn
29 børn	42 børn	95 børn	11 børn	18 børn	1 barn

ESRA 14 ÅR

Esra har en aktiv sag hos kommunen, som har fulgt hende det meste af hendes liv. Hun går på en almindelig skole og bor sammen med sine forældre.

Mistanke:
Politiet mistænker Esra for butikstyveri.

Screening:
Politiet vurderer, at Esra er kriminalitetstruet, blandt andet fordi hun flere gange har været mistænkt for at begået kriminalitet, fordi hun vokser op i en familie med sociale problemer og har et nært familiemedlem, som er dømt for kriminalitet.

Indstillingen:
Kommunen indstiller, at Esra skal indgå i et forbedringsforløb på to år, hvor hun og hendes mor skal modtage familiebehandling, hun skal passe sin skole, og hun skal tilmeldes en fritidsaktivitet.

Afgørelse:
Ungdomskriminalitetsnævnet vurderer, at sagen ikke er oplyst tilstrækkeligt og udsætter sagen. Esra skal bo på en døgninstitution i to måneder, mens hendes forhold undersøges nærmere. Ved den efterfølgende behandling følger Ungdomskriminalitetsnævnet kommunens oprindelige indstilling.

Modelfoto: Lisbeth Holten

"JEG VIL RIGTIG LANGT FOR AT UNDGÅ TVANG AFS EFF

Af Lærke Øland Frederiksen

Hvad er din erfaring med Ungdomskriminalitetsnævnet?

– I Ungdomskriminalitetsnævnet oplever jeg, at der er mere fokus på at være "tough on crime" og give en passende reaktion mod en uønsket handling – som jo var formålet med loven – end på en helhedsorienteret indsats, der kan hjælpe barnet og forebygge kriminalitet. Det kan være kontraproduktivt for vores arbejde, hvis vi har lagt en langsigtet plan sammen med en ung, og Ungdomskriminalitetsnævnet så sender noget ind fra højre, som ikke spiller sammen med resten af planen, for eksempel en tvangsanbringelse.

Hvad er konsekvenserne af den nye lovgivning?

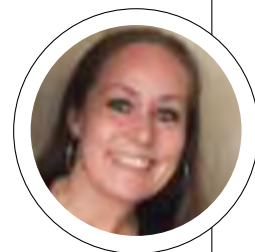
– Jeg vil gå rigtig langt for at undgå tvang. Hvis Ungdomskriminalitetsnævnet anbringer en ung imod hans vilje, risikerer vi, at han går fra opholdsstedet – også selv om det er en semilukket institution – og så kan vi ikke arbejde med ham. Det ville være mere forebyggende, at man mødtes på midten om noget, som den unge faktisk kunne se sig selv i, og fordi det var en hjælp til de problematikker, han havde.

Hvordan påvirker Ungdomskriminalitetsnævnet det socialfaglige råderum?

– Jeg oplever, at anbringelser på lukkede og delvist lukkede institutioner oftere anvendes i Ungdomskriminalitetsnævnet, end de blev gjort før. Det er jeg meget stor modstander af, fordi der er grænser for, hvor længe de unge må være der. Derfor indebærer det skift i anbringelsessted, og det, ved vi, er noget af det mest skadelige for den unges udvikling.

– Man skal ikke bare kaste rundt med børn på den måde. Især dem, der snart bliver 18 år, giver det ingen mening at anbringe mod deres vilje, for det risikerer at ødelægge muligheden for at arbejde med dem i det frivillige efterværn.

– Jeg oplever ofte, at dommeren og politibetjenten er enige om en foranstaltning, og at jeg ser anderledes på det. Det afhænger meget af, hvad man tror på virker. Politiet har fokus på at få de unge væk fra gaden, så de ikke er til fare for andre. Men jeg har meget sjældent oplevet, at det virker bare at lukke folk inde. Især når det er børn, vi taler om.



Jeanette Fabrin

Socialrådgiver
og medlem af
Ungdomskriminalitetsnævnet,
sagsbehandler i
Odense Kommune

GÅ TVANG KAN T HAVE EN KRAÆKKENDE EKT”

Hvad er din erfaring med Ungdomskriminalitetsnævnet?

– Tidligere havde det ikke nogen konsekvens for de helt unge, hvis de begik kriminalitet. De blev overdraget til de sociale myndigheder, og vi har kunnet snakke og gå den pædagogiske vej. I mange sager er det også lykkedes, men vi har også nogle unge, som ikke er særlig modtagelige for pædagogik. Her er det rigtig vigtigt, at deres handlinger får konsekvenser.

Hvad er konsekvenserne af den nye lovgivning?

– De fleste børn bliver ydmyge og kede af det. Nogle siger, at de aldrig vil gøre det igen, for de havde ikke troet, det ville få en konsekvens, der var så indgribende i deres frihed. De har obligatoriske møder i Ungekriminalforsorgen efter helt faste aftaler. Forældrene får sig også en forskrækkelse både over mødet i nævnet og med Ungekriminalforsorgen. Mange af dem er dybt ulykkelige over, at det er nået hertil. Dem tror jeg ikke, vi ser igen, de skal nok rette ind, og det skal de unge også nok.

– Hvis de unge først har fået et billede af sig selv som

seje eller kriminelle, så er det vigtigt, at alle dem, der er omkring familien, støtter op om, at man får ændret både tænkningen og løbebanen. Det er vigtigt at gøre dem klart, at vi gerne vil gerne hjælpe dem med at komme ind på en anden vej.

Hvordan påvirker Ungdomskriminalitetsnævnet det socialfaglige råderum?

– Når vi laver en indsats i kommunen, så er det jo normalt frivilligt, men i Ungdomskriminalitetsnævnet er de tvunget til at møde op. Det kan have en afskrækkende effekt, og hvis vi kan stoppe deres kriminelle løbebane allerede som 10-11-årige, så tror jeg faktisk, at det har gjort dem en rigtig stor tjeneste.

– Der er også nogle, som er fuldstændig ligeglade med autoriteter, både unge og deres forældre. De er ikke vant til, at deres handlinger har konsekvenser, så hvorfor skulle det få konsekvenser nu? Hvis de ikke vil samarbejde om foranstaltningerne, så risikerer de, at deres sag kommer retur til Ungdomskriminalitetsnævnet, og så kan konsekvensen godt være, at skruen strammes lidt mere.



Lone Tind Jensen
Socialrådgiver
og medlem af
Ungdomskriminali-
tetsnævnet,
fagkoordinator i
Esbjerg Kommune

NÆVNET ANBRINGER BØRN

Ankestyrelsen har behandlet klager fra 26 børn, som er blevet tvangsanbragt af Ungdomskriminalitetsnævnet. I 9 af sagerne har Ankestyrelsen omgjort Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser.

Af Lærke Øland Frederiksen

Siden Ungdomskriminalitetsnævnet trådte i kraft i januar 2019, har nævnene anbragt 125 børn uden for hjemmet. Af dem er 30 børn blevet anbragt på delvist lukkede, sikrede og særligt sikrede institutioner. Af de 125 børn har 28 klaget over Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, og Ankestyrelsen har indtil videre behandlet 26 af disse klager. Ankestyrelsen oplyser til fagbladet Socialrådgiveren, at Ankestyrelsen i 9 af de 26 sager har omgjort Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser, fordi afgørelserne har været forkerte.

Alle de ni omgjorte afgørelser drejer sig om anbringelser, for det er den eneste type af afgørelser fra Ungdomskriminalitetsnævnet, som de unge kan klage over. Det kan være en almindelig anbringelse, en anbringelse på en delvist lukket eller sikret institution, eller det kan dreje sig om forholdene omkring anbringelsen – se boks nedenfor. Ankestyrelsens afgørelser er fortrolige, men Helle Støve, som er kommunernes repræsentant i

Ungdomskriminalitetsnævnets koordinationsudvalg, er blevet forelagt de anonymiserede afgørelser.

- Her gør Ankestyrelsen det tydeligt, at Ungdomskriminalitetsnævnet skal leve op til de samme lovbestemmelser, når de anbringer et barn, som vi skal i kommunerne. Og at sagen skal være lige så godt belyst, inden nævnet træffer en afgørelse om anbringelse, som hvis sagen skulle for det særlige børne- og ungeudvalg, som træffer afgørelser om anbringelser uden samtykke i kommunerne, siger hun.

Afgørelser uden lovhjemmel

Når Ungdomskriminalitetsnævnet træffer afgørelse om anbringelse på sikrede institutioner, er det ikke altid, at børnene umiddelbart lever op til de kriterier, der gælder for den målgruppe, som kan anbringes på en sikret institution. Det fortæller Dorte Norlyk, som er formand for Faggruppen Døgninstitutioner og opholdssteder i Dansk Socialrådgiverforening.

FEJL I HVER FEMTE KLAGESAG

I de 26 klagesager har Ungdomskriminalitetsnævnet truffet 45 forskellige afgørelser, og Ankestyrelsen har omgjort 10 af disse afgørelser.

Ankestyrelsen har altså omgjort 22 procent af de påklagede afgørelser om anbringelser, som er truffet af Ungdomskriminalitetsnævnet. Ankestyrelsen har i 2018 omgjort 2 procent af de påklagede afgørelser om tvangsanbringelser, som er truffet af kommunerne.

De to tal er ikke direkte sammenlignelige, da undersøgelsen af kommunens omgørelsesprocent kun gælder afgørelsen om almindelige tvangsanbringelser efter servicelovens §58. Opgørelsen over Ungdomskriminalitetsnævnets omgørelsesprocent er lavet på baggrund af de forskellige typer af afgørelser, som kan påklages efter Lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet § 55 angående:

- Anbringelse uden for hjemmet uden samtykke
- Anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner eller afdelinger
- Anbringelse på sikrede døgninstitutioner
- Anbringelse på særligt sikrede afdelinger
- Tilbageholdelse i forbindelse med en anbringelse
- Samvær og kontakt under anbringelse
- Opretholdelse af en anbringelse uden samtykke
- Ændring af anbringelsessted
- Ophold på en institution, indlæggelse på et sygehus eller benyttelse af et børnehus, mens den ufaglige undersøgelse gennemføres.

KILDE: Ankestyrelsen og 'Anbringelser uden samtykke - Kommunernes praksis og perspektiver på stigningen'

N PÅ USIKKERT GRUNDLAG

- Jeg oplever, at der indimellem bliver truffet afgørelser, hvor der reelt ikke er lovhjemmel. For eksempel kan nævnet ikke træffe afgørelse om, at et barn skal være på en sikret institution i et år, hvis barnet er under 15 år, for så må varigheden maksimalt være ni måneder, siger hun.

Der er faste bestemmelser i loven om, hvor længe børn må være anbragt på sikrede institutioner, og de frister skal Ungdomskriminalitetsnævnet også overholde.

- Hvis barnet er både psykiatrisk, psykologisk og pædagogisk velbeskrevet, så er der jo ikke grundlag for yderligere udredning. Hvis der ikke er et misbrug, så er der ikke grundlag for misbrugsbehandling. Man skal jo ikke være anbragt på en sikret institution, fordi man har gjort noget og skal straffes. Man skal være på en sikret institution, fordi man har brug for det, og man skal opfylde betingelserne, understreger Dorthe Norlyk.

Bruger anbringelser som trussel

Socialrådgiver Jeanette Fabrin er medlem af Ungdomskriminalitetsnævnet for Odense Kommune. Her skal hun sammen med en dommer og en politibetjent træffe afgørelser i de sager, der kommer for Ungdomskriminalitetsnævnet. Hun har én gang oplevet, at de to andre nævnsmedlemmer valgte at anbringe et barn på et grundlag, som hun vurderede, var for usikkert. I sådanne tilfælde bliver det skrevet i afgørelsen til den unge, at der har været uenighed i nævnet.

- Nogle nævnsmedlemmer tænker, at Ungdomskriminalitetsnævnet har videre beføjelser til at sende børn på lukkede og sikrede institutioner, end kommunerne har, fordi det handler om at bekæmpe kriminalitet. Jeg har flere gange sagt, at jeg ikke var sikker på, at anbringelsesgrundlaget ville holde, hvis det kom for kommunens særlige børne- og ungeudvalg. Efter Ankestyrelsens afgørelser oplever jeg heldigvis, at de er blevet mere lydhøre, og jeg har efterfølgende haft gode drøftelser med de andre nævnsmedlemmer om disse problematikker, siger hun.

Flere af de socialrådgivere, som fagbladet Socialrådgiveren har talt med, har oplevet, at Ungdomskriminalitetsnævnet siger til den unge, at hvis han ikke følger sit forbedringsforløb, kan han blive anbragt. Eller hvis han ikke følger vilkårene for anbringelsen, så kan han blive anbragt på en delvist lukket eller en sikret institution i stedet.

- Ungdomskriminalitetsnævnet må ikke bruge anbringelse som en trussel på den måde. For selv om man ikke overholder vilkårene, så betyder det ikke nødvendigvis, at man lever op til anbringelseskriterierne. Og det skal man for at kunne blive anbragt – ligegyldigt om det er kommunen eller Ungdomskriminalitetsnævnet, der anbringer, understreger Jeanette Fabrin.

Fagbladet Socialrådgiveren har forsøgt at få en kommentar fra Ungdomskriminalitetsnævnet sekretariatsleder, Marianne Schmidt, men hun er ikke vendt tilbage inden deadline.

KØBENHAVNS KOMMUNE:

NÆVNET KOSTER OS 5,9 MIO. KR. OM ÅRET

Det første år med Ungdomskriminalitetsnævnet har kommunerne selv skulle stå for udgifterne til sagsbehandling og foranstaltninger. I september 2019 er kommunerne og Folketinget blevet enige om at øge bloktilskuddet som følge af de krav, Ungdomskriminalitetsnævnet stiller til kommunerne.

I Københavns Kommune har de regnet på, hvor mange udgifter de har fået som følge af Ungdomskriminalitetsnævnet, og her dækker compensationen fra staten kun omkring halvdelen. Kommunen står tilbage med en regning på 5,9 millioner kroner om året, når den fulde effekt af nævnet er slået igennem fra 2021. Det skyldes primært, at Ungdomskriminalitetsnævnet iværksætter dyrere foranstaltninger, end kommunen selv ville have gjort.

Kilde: Københavns Kommunes budget 2020.

**Mads Bilstrup,**formand for Dansk
Socialrådgiverforening**Ditte Brøndum,**næstformand i Dansk
Socialrådgiverforening

TID TIL FAGLIG REFLEKSION

JEG HAR LÆNGE glædet mig til at skrive netop denne leder, min første i den nye udgave af Socialrådgiveren. I løbet af det seneste halve år har vi arbejdet med udviklingen af det nye fagblad med udgangspunkt i tilbagemeldinger fra jer – medlemmer og fagbladslæsere. I en omfattende læserundersøgelse og i en række interviews

kvalificere debatten om faget og det gode sociale arbejde.

Jeres tilbagemeldinger vidner om det stærke faglige engagement og den store nysgerrighed, som jeg i særlig grad har oplevet, siden jeg blev valgt som formand for lidt over et år siden.

Det samme faglige engagement og viljen til at kæmpe for de bedste rammer for faget og det sociale arbejde lyser i øvrigt ud af de mange underretninger om jeres arbejdsmiljø, som vi har modtaget i løbet

”

Jeres tilbagemeldinger vidner om et stærkt fagligt engagement og stor nysgerrighed

med socialrådgivere fra forskellige dele af professionen, har vi fået meget klar besked om, hvad I ønsker og forventer jer af jeres fagblad. Og det er netop de tilbagemeldinger, jeg glæder mig særligt over. Ikke kun på bladets vegne, men også på fagets vegne.

For hvis man skal opsummere jeres tilbagemeldinger, så ønsker I plads til mere faglig refleksion. I vil gerne udfordres og læse mere om dilemmaer og etik i faget og arbejdslivet. I vil gerne inspireres af ny forskning, kollegers erfaringer og refleksioner – og I vil gerne bidrage til at

af de seneste måneder i forbindelse med kampagnen Tid til socialt arbejde. Jeres store engagement gør mig både stolt og optimistisk.

For er der noget, samfundet, borgerne og socialrådgiverne har brug for i disse år, så er det en kvalificeret og prioriteret socialpolitik, der skaber de bedste rammer for gode liv – og arbejdsliv. Hvis vi skal lykkes med det, kræver det, at vi som faggruppe holder fast i den faglige refleksion og debat. Det håber jeg, at vores nye relancerede fagblad Socialrådgiveren bidrager til.

Rigtig godt nytår til jer alle.



Fatter ikke kommunernes holdning til det sociale arbejde med og for borgerne. Socialrådgivere bliver stressede over en stor sagsmængde, og de kan samtidig se, at deres bekymring over den sociale standard bliver ringere og ringere, fordi der spares. At ansætte akademiske medarbejdere, der skal "vejlede og rådgive kommunen i deres arbejde med borgerne" er ikke andet end en sparemanøvre, og det er godt, at Dansk Socialrådgiverforening gør opmærksom på det urimelige i den praksis.

Rikke Marie Hansen,
på Dansk Socialrådgiverforenings **Facebook-side**



...hvis vi lader bekymringen for antallet af asylansøgere – begrundet eller ubegrundet – styre vores socialpolitik, gå det ud over både samfundets udsatte og samfundet som helhed...

Ditte Brøndum,
næstformand,
Dansk Socialrådgiverforening



Ville ønske socialpsykiatrien også blev prioriteret, det er jo i mange tilfælde dem, som skal hjælpe borgeren når vedkommende bliver udskrevet.

Dorte Andersen, på
Dansk Socialrådgiverforenings
Facebook-side



De danske politikere gambler derfor ikke kun med flexicuritymodellen, når maskerne i sikkerhedsnettet bliver større, men også med vores samfundskontrakt. Det er bydende nødvendigt at tage alvorligt, når vi gang på gang hører, at dagpengesystemet og de regler, der gælder for folk på kanten eller uden for arbejdsmarkedet, ikke længere er tilstrækkelige til at skabe tryghed for den enkelte. Hvis velfærdssamfundet kun tilbyder os en paraply, når solen skinner, og vi ikke har ret til den, når det øser ned, kan vi hverken bruge paraplyen eller velfærdssamfundet til særlig meget.

Majbrit Berlau og Ejner K. Holst, næstformænd i
Fagbevægelsens Hovedorganisation, **9. december på Altinget.dk/arbejdsmarked**



Det er hjerteskræende at høre historierne fra landets gældsrådgivninger, hvor enlige mødre, langtidssygemeldte og udsatte holdes fanget i gældsspiraler, de ikke kan kæmpe sig ud af. Kom nu #dkpol – vi må handle på det! #dksocial

Astrid Krag, social-
og indenrigsminister



Anne Jørgensen,
formand, Region Syd



Rasmus Balslev
formand, Region Øst



Trine Quist
formand, Region Nord



Ida Louise
Jervidalo



Karina Rohr
Sørensen



René
Nielsen



Louise Marie Friis
Sundheds-
socialrådgiver,
Odense
Universitets-
hospital

OMFAVN DEM I DEN ANDEN FORVALTNING

NOGET AF DET MEST berigende og samtidig udfordrende ved arbejdet som regionsformand i Dansk Socialrådgiverforening (DS) er den store diversitet blandt medlemmerne.

Berigende, fordi hver kontakt med medlemmerne giver ny viden og perspektiver på, hvordan arbejdspladserne og uddannelsen drives, og hvor socialfagligheden og socialrådgiverne bevæger sig hen.

Udfordrende, fordi man skal repræsentere medlemmer, der, afhængigt af arbejdsplads og arbejdsområde, har vidt forskellige arbejdsvilkår og faglige handlemuligheder. Og fordi alle disse forskelle skal afspejles i DS' aktiviteter indadtil og udadtil, både i den politiske varetægtelse, i arbejdsmiljøkampagnen, i det nye fagblad og i den daglige individuelle og kollektive interessevaretagelse.

En kort illustration: I december fejrede vi faglige succeser i Region Østs facebookgruppe. 13 medlemmer skulle bidrage med hver en beskrivelse af en faglig succes. Den lette del af øvelsen var at finde 13, der gerne ville dele en succes. Den svære del var at favne alle hjørner af faget. Det lykkedes ikke. For når først man ser, hvor mange sektorer, fagområder og arbejdsfunktioner, socialrådgiverne breder sig over i det danske samfund, skal man bruge et helt års kalender for at tegne et fyldestgørende billede af socialrådgivernes virke.

I takt med, at vores fagområder bliver flere og mange steder mere specialiserede, stiller det større krav til en regionsformand at favne alle. Men det stiller også større krav til os

” Sammen står vi stærkest

alle i DS-fællesskabet at sikre forståelsen og samhørigheden fagfæller imellem. En samhørighed, der i hverdagen – både på arbejdspladsen og sociale medier – nemt kan udfordres af frustrationer over ”dem i den anden forvaltning”, der arbejder under anden lovgivning og andre rammevilkår.

Vi socialrådgivere er i praksis meget mere end én faggruppe. Men vi er rundet af det samme: den samme uddannelse og det samme ønske om at gøre en positiv forskel i andres liv.

Lad os derfor gå ind i det nye år med anerkendelse og omfavelse af hinandens forskelligheder. Med en tro på, at vi alle gør det bedste, vi kan, og en lyst til at hjælpe og inspirere hinanden fra hvert vores hjørne af faget. Sammen står vi stærkest.

Blodprop vælter økonomien

”Jeg låner lige Bente” siger jeg til Sten, som sidder i hospitalssengen. For enden af den hvide gang kanter vi os ind på kontoret. ”Vi plejer at kunne være her”, siger jeg. Bente nikker. Tårerne begynder at trille ned ad kinderne. ”Undskyld, jeg tuder lige så snart, jeg kommer herind”, siger hun og ler.

For to måneder siden fik Sten en blodprop i hjernen. Nu er han indlagt. På værelsesdøren hænger et stort skilt med hans navn på, så han kan gå de fem meter hen til toiletet uden at fare vild på vej tilbage. Sten skal udskrives til en permanent plejehjemsplads. ”Det er uvirkeligt”, konstaterer Bente.

Når Sten flytter på plejehjem, får familien to huslejer. Der skal betales indskud til plejeboligen, faste udgifter til varme, vand og el to steder samt kost til plejehjemmet. Sten er overgået til sygedagpenge, hvilket betyder en markant nedgang i indtægt. Bente har et fleksjob i en kantine. Om hun kan blive boende i huset, som indtil nu har dannet rammen om livet med to børn er uvist. Sten har stor gæld med fra tidligere erhvervsfiskeri, som han nu ikke kan afdrage på.

Vi søger om boligindskudslån, boligstøtte, førtidspension. Sten har fået 100.000 kroner i sum ved kritisk sygdom, som står mellem alle deres konti med flere røde tal. Kommunen giver afslag på økonomisk hjælp med henvisning til forsikringssummen. Selv om Sten har en meget større gæld på sine konti, end han nu kan betale, og familiens samlede budget nu går i minus, er der ikke hjælp at hente.

Inden Stens udskrivelse når vi at klage over afslaget på boligindskudslån. Jeg samarbejder med sygedagpengesagsbehandleren i håb om en hurtig afgørelse i forhold til førtidspension, og vi får udfyldt ansøgningsskema til gældssanering.

”Jeg kan kun tage én dag ad gangen” siger Bente, som har fået aktiveret alt i mit socialrådgiverhjerter.



Trine Schultz
Professor (mso) i
Socialret ved AAU, Social
Law Research Centre.
Forsker i social-
forvaltningsret, med
særlig fokus på børne-
og ungeområdet



Søren Blæsbjerg
Studielektor i Socialret
ved AAU, Social Law
Research Centre.
Forsker i socialforvalt-
ningsret, med særlig
fokus på udsatte-, han-
dicap- og ældreområdet



John Klausen
Professor (mso) i
Socialret ved AAU, Social
Law Research Centre.
Forsker i socialforvalt-
ningsret, med særlig
fokus på forsørgelse
og beskæftigelse

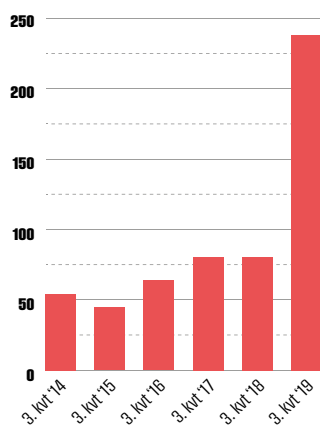
Fra seniorførtidspension til seniorpension

Den hidtidige seniorførtidspension blev 1. januar afløst af en ny seniorpension. Planen er, at kommunerne på sigt får fratrækt deres kompetence til at træffe afgørelse om seniorpension.

Arbejdsevne

Ankestyrelsens principafgørelse 12-19 fastslår, at i sager om seniorførtidspension kan der ikke stilles krav om, at borgeren udnytter en meget begrænset arbejdsevne i et lille fleksjob. Læs afgørelsen på www.ast.dk

Tilkendegivelse af Seniorførtidspension



Læs mere: socialstyrelsen.dk

Gennemgang af 98 FØP-sager

Ankestyrelsen har gennemgået alle sager, hvor kommunens afslag på seniorførtidspension er stadfæstet siden reglernes ikrafttræden 1. januar 2014. Det skyldes, at Ankestyrelsen i principafgørelse 12-19 har slået fast, at kommunen ikke kan give afslag på seniorførtidspension, hvis borgeren kun har en arbejdsevne svarende til et lille fleksjob. Læs mere på www.ast.dk

DET HAR VÆRET EN BETINGELSE for at få tilkendt seniorførtidspension, at ansøger højst må være fem år fra folkepensionsalderen og skal have haft en langvarig og aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet, ansøgers arbejdsevne er varigt nedsat, og at nedsættelsen er af et sådant omfang, at pågældende ikke kan klare beskæftigelse i fleksjob. I sager om seniorførtidspension skal der ikke iværksættes beskæftigelsesrettede tilbud for at udvikle arbejdsevnen.

Efter indførelse af ordningen 1. januar 2014 er der tilkendt langt færre seniorførtidspensioner end forventet og med store kommunale forskelle. Årsagen skal formentlig findes i to forhold: Dels har vejledningen om ordningen været mangelfuld, og dels har administrationen ikke fuldt ud været i overensstemmelse med reglerne. Blandt andet har omtale af seniorførtidspensionsordningen i medierne og Ankestyrelsens udsendelse af principafgørelse 12-19, bevirket, at antallet af tilkendelser i 2. og 3. kvartal 2019 er mere end fordoblet i forhold til tidligere.

En række borgere har fejlagtigt fået afslag på seniorførtidspension begrundet med, at deres arbejdsevne ikke var nedsat til det ubetydelige. Enkelte afslag er også blevet stadfæstet af Ankestyrelsen. Ankestyrelsen har gennemgået alle sager, der er blevet stadfæstet. En arbejdsevne svarende til et lille fleksjob udelukker ikke seniorførtidspension, og en arbejdsevne svarende til et lille fleksjob udelukker kun førtidspension, hvis arbejdsevnen inden for en rimelig periode kan forbedres.

I maj 2019 indgik den daværende regering

(V, LA og K), DF og RV en aftale om at erstatte den hidtidige seniorførtidspension med ret til seniorpension for nedslidte. Aftalen er siden tiltrådt af den nuværende regering.

Der er fremsat lovforslag om ret til seniorpension, hvis borgeren har seks år eller mindre til folkepensionsalderen og en langvarig tilknytning til arbejdsmarkedet (mindst 20 år). Arbejdsevnen skal vurderes efter det job, som ansøger senest har været i stand til at varetage i mindst ca. 12 måneder. Vurderingen af arbejdsevnen er ikke en vurdering af, hvilke arbejdsfunktioner ansøger kan klare, men helt konkret, hvor mange timer ansøger kan klare med de arbejdsfunktioner, der var i seneste job.

Kommuner får fratrækt kompetence

Kommunerne får midlertidigt ansvaret for at administrere reglerne om seniorpension. Forligskredsen er enig om, at det er en midlertidig ordning, indtil opgaven overgår til en central myndighed i statsligt regi. Borgere, der får afslag på seniorpension hos kommunerne baseret på vurderingen af deres arbejdsevne, vil få mulighed for at få genoptaget deres sag, når kompetencen til at træffe afgørelse om seniorpension overgår til en central myndighed.

Det er bemærkelsesværdigt, at kommunerne får fratrækt kompetencen på dette område. De problemer, der har været med administrationen af seniorførtidspensionsordningen, har været langt mindre end eksempelvis administrationen af børnehandicapområdet.

Lovforslaget forventes vedtaget af Folketinget den 20. december 2019 – efter dette blads deadline – med ikrafttræden den 1. januar 2020.

§ Fakta om den nye seniorpension

Fakta om den nye seniorpension

Man har ret til seniorpension, hvis følgende krav er opfyldt:

- 6 år eller mindre til folkepensionsalderen
- Langvarig tilknytning til arbejdsmarkedet (mindst 20 år)
- Arbejdsevnen er væsentligt og varigt nedsat til højst 15 timer om ugen i seneste job
- Ansøgers arbejdsevne skal vurderes efter det job, som ansøger senest har været i stand til at varetage i mindst cirka 12 måneder.
- Seniorpension er ikke betinget af en aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet.
- Sager om tilkendelse af seniorpension skal ikke forelægges rehabiliteringsteamet.
- Der må kun benyttes sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra den kliniske funktion og den praktiserende læge.

Læs mere om behandlingen af lovforslag L 67 på www.ft.dk

DEBAT

Du kan maille til redaktionen@socialraadgiverne.dk.

Deadline for læserbreve til nr. 02/20 er 14. januar klokken 9.00
Maks 1900 anslag inkl. mellemrum

ABSURD BEVISBYRDE RAMMER DANSKE HJEMLØSE

Af Eva Tetzloff,

leder af Settlementets Rådgivning i København

"Hvis jeg ikke tilfældigt var kommet her og havde fået jeres hjælp, så havde jeg givet op, det er helt sikkert.

Det er totalt uoverskueligt, og man bliver mistænkeliggjort."

Ordene stammer fra en af flere etnisk danske socialt udsatte mennesker med dansk baggrund, der uretmæssigt er endt på integrationsydelse fremfor kontanthjælp, og som søger hjælp i Settlementets Rådgivning. Problemet for dem, vi møder, er at bevise, at de har opholdt sig i Danmark de sidste ni ud af 10 år. Det er nærmest umuligt for dem at fremskaffe den ofte meget detaljerede dokumentation, som kommunen kræver, og så må de klare sig for en ydelse, der er 5000 kroner lavere end den kontanthjælp, de faktisk har krav på.

” Vi rammer en gruppe af de mest udsatte mennesker, fjerner deres sidste rest af tiltro til systemet og deres håb om et bedre liv.

Det er absurd lovgivning, der i mange tilfælde fastholder dem i hjemløshed og udsathed. De skal kæmpe en næsten umulig kamp for at bevise, at de rent faktisk har opholdt sig i Danmark hele tiden – selv om de færreste overhovedet har haft råd til at forlade landet.

På baggrund af sager fra Settlementet har Ombudsmanden udtalt, at vidneerklæringer skal medtages som dokumentation for ophold i Danmark, men vi oplever stadig, at kommuner afviser. Vi har rejst en række sager, som alle er endt med medhold til borgerne. De har ret til kontanthjælp. Men absurditeterne stopper ikke her. Senest skulle en mand have efterbetalt 110.000 kroner, men fik samtidig besked på, at de skal være brugt inden to år, da de ellers bliver betragtet som formue og derfor ville medføre, at han mister ret til kontanthjælp.

Det er absurd. Og vi kan ikke være det bekendt. Vi rammer en gruppe af de mest udsatte mennesker, fjerner deres sidste rest af tiltro til systemet og deres håb om et bedre liv. Det

er absurd, men vi behøver ikke vente med at gøre noget ved det. Anvend sund fornuft i behandlingen af de mest udsatte, så de undgår integrationsydelsen – og lad os i fællesskab råbe politikerne op og argumentere for fjernelse af det skærpede dokumentationskrav!

MIT ARGUMENT

Har du et **skarpt argument** på max. 700 anslag inkl. mellemrum, så skriv til os på argument@socialraadgiverne.dk



Jannie Bertz,
socialrådgiver, Kolding

SEX- ARBEJDERE SKAL IKKE PÅDUTTES PROBLEMER

Socialministeren har nedlagt en arbejdsgruppe om sexarbejders rettigheder og forbedring af vilkår, fordi prostitution er et socialt problem, som skal løses. Som socialrådgivere skal vi tage udgangspunkt i det ønske om hjælp, som borgeren selv har, og ikke være drevet af vores egen holdning til, hvordan andre mennesker lever. Det skurrer i mine socialfaglige ører, at vi slet ikke anerkender, at der er en gruppe, der måske aktivt har truffet et valg om at sælge en ydelse, der tilfældigvis er sex. I vores iver efter at hjælpe, skal vi passe på ikke at pådutte mennesker problemer, som de ikke selv mener, de har.

Venter børn for længe på en anbringelse?

Andelen af tvangsanbringelser er fordoblet på 10 år. Skyldes det flere børn med behov for anbringelse mod forældrenes vilje? Eller skyldes det en sej norm om så vidt muligt at undgå anbringelser? De nye tal bør undersøges for at sikre, at politikerne ikke træffer beslutninger på et uoplyst grundlag.



Af Frank Ebsen
Docent, Københavns Professionshøjskole,
Socialrådgiveruddannelsen
freb@kp.dk

SOCIALMINISTERIET HAR set på udviklingen i antallet af tvangsanbringelser. I et "Vidensnotat" beskrives, at antallet af tvangsanbragte er fordoblet fra 2007 til 2017. Andelen af anbragte børn, som er tvangsanbragt, stiger fra 10 procent til 23 procent. Spørgsmålet er hvorfor?

Det gives der desværre ikke svar på. Hvis der ses på stigningen, er den mindst fra 2007 til 2009, størst fra 2011-2014 (26 procent), fort-

sætter i et svagere tempo fra 2014 til 2017 (13 procent). Det er altså i midten af perioden, at stigningen er størst. En nærliggende forklaring kunne være, at det er i denne periode, at Barnets Reform fra 2011 og overgrebspakken fra 2013 gennemføres, men der foreligger ingen analyse af udviklingen i reglerne.

I notatet ses på alder og køn, men ikke i forhold til udviklingen. Danmarks Statistik har tal fra 2011-2017, hvoraf følgende fremgår:

- Antallet af tvangsanbragte i alderen 0-5 år stiger med 26 procent. De øvrige aldersgrupper stiger med 50 procent.
- Antallet af drenge, som anbringes uden samtykke, stiger med 39 procent og piger med 49 procent. Piger mellem 6 og 11 år stiger med hele 62 procent.

Det tyder på, at der er mere fokus på de større børn i tvangsanbringelser, og det kan skyldes, at der her er en længere historie forud for anbringelsen, hvilket andre tal i vidensnotatet viser, er tilfældet.

Vidensnotatet fremhæver andele af tvangsanbragte i forhold til alle anbragte og fokuserer på status i 2017. Notatet angiver, at 35 procent af alle anbringelser af 1-3 årige i 2017 er sket uden samtykke, og at det er en højere andel end andre grupper. Det kan skævvride perspektivet, da stigningen i de andre aldersgrupper er større. Det er uvist, hvorfor de 0-3 årige fremhæves, og umuligt at sammenligne, da dette særlige aldersinterval ikke matcher de øvrige intervaller i notatet.

Ankestyrelsen har i en kvalitativ undersøgelse søgt efter årsager til den store stigning ved at lave to interviews af medarbejdere og ledere i hver af fire kommuner, som har en høj andel af tvangsanbringelser. De har suppleret med telefoninterviews med fire forældre til børn anbragt uden samtykke. Og de har gennemset 25 sager fra fire andre

Det kræver kontinuerlig forskning at vurdere, om antallet af tvangsanbringelser er rimelig.



Illustration: Morten Voigt

kommuner, som ikke er analyseret, men brugt til at finde illustrationer af forhold, som belyses i interviewene.

Det leder frem til flere forklaringer på stigningen i antallet af tvangsanbringelser: Kommunerne har et øget fagligt fokus på anbringelsessager; familierne kommer senere til kommunens kendskab; forældrene har flere rettigheder

Noget som forstærkes af hyppige skift af sagsbehandlere.

Brug for mere viden

Det bør anerkendes, at ministeriet har øje for den kraftige stigning i antallet af tvangsanbringelser. Desværre kradser de to bidrag kun i overfladen. De skitserer en udvikling og opsummerer blot nogle mulige forklaringer ud fra få

” Det kan undre, at der ikke laves en grundig sagsanalyse af forløb, der fører til tvangsanbringelsen.

ved ikke at samtykke; børn bliver anbragt, fordi forældre ikke er i stand til at samtykke; forældrebetalingen er større ved frivillige anbringelser; og der er sket ændringer i lovgivning især om underretninger. Ankestyrelsens rapport vurderer ikke, om nogle af disse forklaringer er mere betydningsfulde end andre.

Norm om at undgå anbringelser

Det burde undersøges nøjere, hvad stigningen skyldes. Kunne det være, at der er kommet flere børn, som har behov for anbringelse mod forældrenes vilje. Eller skyldes ændringen, at der i lov, afledt af økonomi og manglende dokumentation af resultaterne, er en sej norm om så vidt muligt at undgå anbringelser. Anbringelse sker derfor først, når samarbejdet med forældrene er gået i hårdknude, og et barn derfor kun kan støttes, når det sker uden samtykke og dermed indebærer en anbringelse? Og at barnet måske undervejs har ventet for længe på en anbringelse? Yderligere, at, som forældrene i undersøgelsen påpeger, samarbejdet går i hårdknude, fordi kommunen ikke inddrager dem i beslutninger om støtteforanstaltninger inden anbringelse.

interviews i få kommuner. Det kan undre, at der ikke laves en grundig sagsanalyse af forløb, der fører til tvangsanbringelser, at der ikke er undersøgelser af de tvangsanbragte børn og unge, deres forældre og sagsbehandlere i mere specifikke forløb. Det kan også undre, at der ikke dykkes ned i tallene for udviklingen blandt de større børn og især blandt piger i skolealderen for eksempelvis at finde ud af, hvordan de er karakteriseret. Kan det have noget at gøre med stigningen i antallet af psykisk diagnosticerede?

Til sidst er det værd at nævne, at sager uden samtykke behandles i overensstemmelse med lovens regler, og kun ganske få af dem omgøres af Ankestyrelsen. Så fokus kan rettes mod, om udviklingen skyldes de nye lovregler eller udtrykker et øget behov hos børn, en forbedret indsats eller noget helt tredje. Baggrunden for tallene bør undersøges for at sikre, at vi løbende kan følge udviklingen kvalitativt og sikre, at politikerne ikke træffer beslutninger på et uoplyst grundlag. Derved kan det også vurderes, om antallet af tvangsanbringelser er rimelig. Det kræver imidlertid ordentlig, kontinuerlig forskning, og det er der jo ikke vane for.

FORÆLDRE EVNER IKKE AT FORBEDRE FORHOLD I HJEMMET

Forældrene til en dreng på seks år henvender sig til kommunen for at få hjælp til deres dreng, som ikke trives. Drengen bor sammen med sin far, som er svært overvægtig og svækket af sygdom, hvorfor han er førtidspensioneret og tilbringer sin tid i hjemmet.

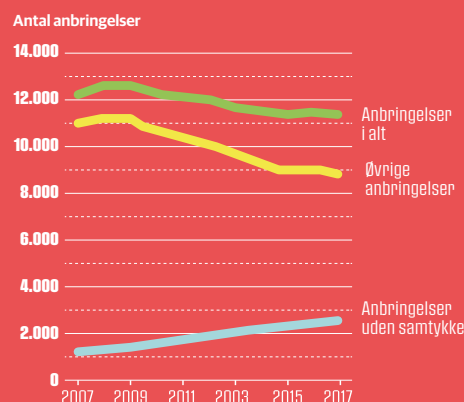
Kommunen i værksætter en børnefaglig undersøgelse og på baggrund af den støtte i hjemmet. Undervejs henvender forældrene sig igen. De er bekymrede for drengen, som de oplever, er selvmordstruet. Forældrene kan se, at drengen har det dårligt og ønsker at ændre på de forhold, der skaber problemer. De samtykker løbende til foranstaltninger og indgår i et samarbejde med kommunen.

Efter flere års forsøg med forskellige støtteforanstaltninger, her i blandt kontaktperson og praktisk pædagogisk støtte i hjemmet, har forældrene dog ikke formået at lave væsentlige ændringer. Drengens dårlige udvikling forsætter, og han anbringes til sidst uden samtykke efter § 58, stk. 1

Kilde: Eksempel fra sagsgennemgang i "Anbringelser uden samtykke - Kommunernes praksis og perspektiver på stigningen", Ankestyrelsen, 2019

UDVIKLINGEN I ANBRINGELSER

Opgørelser fra Social- og Indenrigsministeriet på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik 2001-2017



Anbringelser, der gennemføres uden samtykke fra forældremyndighedsindehavere - eller barnet, der er fyldt 15 år - er stigende til trods for, at antallet af anbringelser uden for hjemmet i Danmark generelt er faldet de seneste år.

Socialt frikort skal give 'særligt socialt udsatte' mulighed for at få en tilknytning til arbejdsmarkedet. Målet var, at **4.000** borgere kom i arbejde under frikortet. Foreløbig har 1.262 borgere fået bevilget et frikort, men kun 329 af dem har fået et arbejde. **Et nyt projekt** i fire kommuner skal forsøge at sætte turbo på frikortet.



**”JEG KAN GODT ARBEJDE
MEN JEG KAN IKKE
PASSE ET ARBEJDE”**



Siden den 1. januar 2019 har de 98 danske kommuner haft mulighed for at visitere socialt udsatte borgere til et socialt frikort. Et frikort, hvor udsatte som hjemløse, borgere med misbrug eller psykiske vanskeligheder har mulighed for at tjene 20.000 kroner skattefrit om året uden at blive trukket i ydelser.

Tanken fra Folketinget var, at det sociale frikort skulle give 'særligt socialt udsatte' en tilknytning til arbejdsmarkedet og muligheden for at tjene lidt ekstra penge i form af ordinært, lønnet arbejde.

Af Dorthe Kirkgaard Nielsen
Illustration Morten Voigt

Målet var, at 4.000 skulle komme i arbejde under det sociale frikort, men helt nye tal fra Socialministeriet viser, at 83 kommuner har bevilget socialt frikort til i alt 1.262 borgere, men for kun 329 af dem har frikortet ført til en form for arbejde. 15 af landets kommuner har slet ikke benyttet sig af muligheden.

Københavns Kommune er topscorer i brug af ordningen – her har 285 borgere fået bevilget et socialt frikort. I landets fjerdestørste kommune Odense har kun 12 borgere fået bevilget et socialt frikort.

Mistillid til systemet

Men hvorfor er socialt frikort, som både politikere, de udsattes organisationer og erhvervslivet synes er en rigtig god idé, kommet så skidt fra start? Og hvad skal der til for, at det sociale frikort for alvor kan blive brugt?

Det har vi spurgt Anette Hansen om. Hun er uddannet socialrådgiver, i dag seniorkonsulent i Cabi – et videns- og netværkshus under Beskæftigelsesministeriet - og samtidig projektleder på et nyt projekt, der netop skal få det sociale frikort ud til flere.

- Der er mange udfordringer forbundet med det sociale frikort. Dels er forsøgsperioden på kun to år – 2019 og 2020 – simpelthen for kort for den her målgruppe. Det er noget, der skal løftes på tværs af mange interessenter; kommuner, borgere, virksomheder – og på tværs af både det sociale område og beskæftigelsesområdet, siger Anette Hansen. Hun påpeger, at det samtidig er en målgruppe, hvor

en del nærer stor mistilid til det kommunale system, fordi mange af de socialt udsatte har rigtig dårlige erfaringer med systemet. Så selv om en sagsbehandler står og siger, at et job under det sociale frikort ingen konsekvenser har, så tør de udsatte borgere ikke rigtig tro på det. Og måske med god grund.

- Sidder der en sagsbehandler i jobcentret, der ikke kender til det sociale frikort og hører, at Jens arbejder fem timer om måneden hos en lokal tømrer, kan vedkommende hurtigt tro, at Jens skal trækkes i kontanthjælp. Så manglende information både internt i kommunerne, over for borgere og virksomheder er også en stor udfordring, mener Anette Hansen.

Hun understreger, at det sociale frikort er funderet i Socialstyrelsen og Socialministeriet. Ikke i Beskæftigelsesministeriet, så selvom frikortet også er beskæftigelsesrettet, så er socialt frikort en social indsats.

Frivilligt for kommunerne

En anden udfordring for socialt frikort er, at det er helt frivilligt, om kommunerne vil prioritere det eller ej. Derudover er der fulgt noget administrativt bøvnl med for de virksomheder, der har kastet sig ud i at ansætte socialt udsatte i lønnet arbejde. Ifølge Anette Hansen har de haft problemer med, at deres lønssystemer ikke er bygget til at betale løn uden, at der skal betales skat.

- Samtidig er den her ordning i konkurrence med andre ordninger, hvor målgruppen ofte er en mere stabil arbejdskraft, som for eksempel virksomhedspraktik uden løn, job med løntilskud eller fleksjob, hvor arbejdsgiveren får økonomisk tilskud. Målgruppen for det sociale frikort er ikke altid så stabil, kræver en håndholdt indsats og en stor grad af fleksibilitet, mener Anette Hansen.

Men hun er ikke tvivl om, at socialt frikort er en god idé.

- Små ting som at løse en opgave for en virksomhed kan virkelig flytte noget for den enkelte, og det betyder meget at få et tilhørsforhold, en identitet, et fællesskab, en form for normalisering ved at være tilknyttet en arbejdsplads og også at tjene nogle ekstra penge. Samtidig har vi virksomheder, der råber på



arbejdskraft og skriger på hænder, så socialt frikort er bestemt en god idé, siger Anette Hansen.

I 2018 – inden indførelsen af det toårige forsøg med socialt frikort - lavede Cabi en kvalitativ undersøgelse for Rådet for socialt udsatte af, hvad der skal til for, at socialt udsatte får mulighed for at bruge et socialt frikort. I undersøgelsen, som har titlen "Socialt frikort til socialt udsatte", citeres potentielle brugere af socialt frikort, og citaterne peger på en række udfordringer for de socialt udsatte:

"Jeg kan godt arbejde, men jeg kan ikke passe et arbejde."

"På en god dag, hvor jeg er frisk, kan jeg godt komme og læsse en lastbil i fire timer, men ikke på en dårlig dag."

"Hvis jeg skal godkendes af kommunen, opgiver jeg på forhånd."

Rapportens konklusioner ligger til grund for det nye projekt, der skal få socialt frikort ud til flere. Et projekt, der kører i Holstebro, Næstved, Vejle og Esbjerg kommuner og som især skal fokusere på fire

SOCIALT FRIKORT I TAL

Pr. 5. december 2019 var **1.262 borgere visiteret til et socialt frikort**, ud af dem var **329 borgere registreret med en form for ansættelse**.

83 kommuner havde udstedt socialt frikort. **15 kommuner** herunder Glostrup, Lolland og Nordfyns kommuner - havde slet ikke udstedt socialt frikort. **44 af de 83 kommuner** havde udstedt mellem 1 og 5 frikort.

Kilde: Social- og Indenrigsministeriet

parametre: "Fælles mål for indsatsen", "rekruttering af borgere og virksomheder", "organisering af visitation til frikort" og "støtte og hjælp til virksomhederne".

Projektet startede i august 2019 og kører hele 2020 ud. Endnu er det for tidligt at sige noget om projektets resultater, men ifølge undersøgelsen fra 2018 er der en række konkrete ting for landets kommuner at tage fat på, hvis de gerne vil have bredt brugen af socialt frikort ud.

- Hvis det sociale frikort skal blive en succes, kræver det en solid kommunal indsats i tæt samarbejde med fagprofessionelle, der er tæt på brugerne. Samtidig kræver det oplysning og information både internt i kommunen og overfor potentielle brugere og virksomheder i lokalområdet. Og så skal kriterierne for tilkendelsen af frikortet meldes klart ud, så borgerne ikke bliver nervøse for konsekvenserne for eksempel i forhold til 225-timersreglen eller fratræk i deres offentlige ydelser, siger Anette Hansen.

Job til målgruppen

Der er også behov for en særlig indsats over for de lokale virksomheder, blandt andet med hjælp til at finde de rette opgaver til målgruppen - gerne så fleksible som muligt, så borgeren alt efter dagsform kan komme på arbejde. Og både ansættelse, aflønning og visitation skal foregå så let og så lidt bureaukratisk som muligt.

Yderligere skal kommunen have øje for, at målgruppen for socialt frikort er meget bred. Fra borgere, der har været hjemløse i 15 år, aldrig har fået en uddannelse eller haft en tilknytning til arbejdsmarkedet til tidligere revisorer og direktører, hvis tilværelse har fået en deroute efter konens død, psykisk sygdom eller konkurs af en virksomhed.

På det helt overordnede plan mener Anette Hansen, at der er brug for en længere forsøgsperiode, en løsning på problemstillingerne omkring lønudbetaling uden skat og en forpligtelse for kommunerne til at prioritere socialt frikort. ♦

HVAD ER SOCIALT FRIKORT?

- Et socialt frikort giver de mest udsatte borgere over 18 år mulighed for at tjene 20.000 kroner skattefrit om året ved ordinært og udstøttet arbejde - uden at blive trukket i kontanthjælp eller anden offentlig ydelse.
- Målgruppen er borgere med særlige sociale problemer, herunder hjemløshed, misbrug og psykiske vanskeligheder, der er i målgruppen for afsnit V i lov om social service.
- Borgerne skal være langt fra beskæftigelse og uddannelse, så de må ikke have været under uddannelse eller haft arbejdsindkomst over 10.000 kroner det seneste år.
- Borgere i aktiveringstilbud og ressourceforløb kan også få socialt frikort.

Læs mere på socialstyrelsen.dk

SOCIALT FRIKORT ER EN GOD ØVEBANE

I Vejen Kommune har socialrådgiver Anja Volder Møller fået bevilget sit første sociale frikort til en borger med bipolar lidelse.

Af Dorthe Kirkgaard Nielsen

EN LILLE SMAGSPRØVE på lønnet arbejde. En god mulighed for borgere med særlige sociale problemer. En økonomisk guleroth for borgere for hvem det er længe siden, de har haft plus på kontoen.

Sådan lyder nogle af svarene, når man spørger socialrådgiver Anja Volder Møller, hvordan hun ser på socialt frikort.

Hun arbejder som vejleder i 'På Vej' – et aktiveringstilbud i Vejen Kommune for de 18-40-årige, som har brug for en håndholdt indsats. For uddannelsesparate og aktivitetsparate ledige og borgere i ressourceforløb.

- Alle mine borgere er psykisk sårbare, de fleste har en diagnose, og det er alle borgere, hvor du ikke bare kan sige: du skal møde op i aktivering, fortæller Anja Volder Møller.

Boost af selvtillid

Hun opdagede socialt frikort ved en tilfældighed, men efterfølgende er der kommet en arbejdsangang på det sociale frikort i kommunens jobcen-

ter. Og Anja Volder Møller har allerede fået bevilget sit første sociale frikort til en borger.

Borgeren har tidligere arbejdet som uddannet kok, han har en bipolar lidelse, og selvom han gerne vil arbejde og gerne vil have lønnet arbejde, er det nødvendigt at holde ham i kort snor, så han ikke får en ny nedtur og bliver syg.

- Min borger har fået bevilget et femårigt ressourceforløb, og selvom lysten er der, balancerer han på en knivsæg. Hans sygdomserkendelse er ikke så god, og han er lidt hypomanisk. Han har brug for hjælp til at komme i gang stille og roligt, så det ikke løber løbsk for ham, og han igen knækker halsen.

- Så for ham er et socialt frikort en rigtig god øvebane. Samtidig kan det sociale frikort være med til at booste hans selvtillid, fordi der er tale om lønnet arbejde, mener Anja Volder Møller.

Endnu er der dog ikke fundet et job til ham. Som led i sit ressourceforløb har han i de seneste måneder været i virksomhedspraktik ved en anlægsgartner.

- De stod desværre over for nogle sæsonfyringer, men der er mulighed for at kunne etablere nogle lønnede timer, når forårssæsonen starter op igen. Ellers skal vi have fundet et andet sted til ham på en anden virksomhed.

Ud over at være en god øveba-

ne mener Anja Volder Møller, at muligheden for at aftale en løn, som både arbejdsgiver og borgeren på socialt frikort er tilpas med, er et stort plus. Med mindre der er en overenskomstbestemt mindsteløn på det pågældende område, står det nemlig borger og virksomhed frit for at aftale timelønnen/honorarets størrelse.

- Det letter præstationspresset på den udsatte borger, at man kan lægge lønnen efter borgerens præstationsevne, og det kan gøre det nemmere at få nogle af de her borgere til at turde tage et arbejde, siger Anja Volder Møller.

Samtidig mener hun, at det kræver både opsøgende arbejde og en håndholdt indsats at få borgere med særlige sociale problemer som hjemløshed, misbrug og psykiske vanskeligheder til at turde vove sig ind på arbejdsmarkedet.

I jobbet som vejleder i 'På Vej' har hun normalt et sagstal på 20-22 sager, og netop det lave sagstal giver mulighed for en håndholdt indsats.

Mere oplysning

I Vejen Kommune er det Handicap og Psykiatri, der bevilger socialt frikort, og i begyndelsen af december havde de bevilget socialt frikort til i alt tre borgere, hvoraf én har fået ansættelse med det sociale frikort. Derudover er der en tilflytter, der i sin tidligere kommune har fået bevilget

TOP 10 KOMMUNER

De 10 kommuner, der har visiteret flest til socialt frikort, har visiteret 824 ud 1.262 borgere.

1. København	285
2. Aarhus	88
3. Viborg	77
4. Tønder	71
5. Kolding	66
6. Jammerbugt	58
7. Thisted	58
8. Brøndby	47
9. Haderslev	44
10. Aalborg	30

Kilde: Social- og Indenrigsministeriet

det sociale frikort, og vedkommende benytter det nu i Vejen Kommune. Pt. ligger der en håndfuld ansøgninger i Handicap- og Psykiatridelingen, hvoraf hun selv har sendt et par stykker.

Anja Volder Møller er da heller ikke i tvivl om, at det kræver noget mere oplysning til både kommunens medarbejdere, til virksomheder og borgere, hvis det sociale frikort skal udbredes.

- Vi har planlagt, at jeg skal fortælle om det sociale frikort på et medarbejdermøde i vores aktiveringsindsats, og samtidig ved jeg, at de i jobcentret arbejder på at få formidlet budskabet om det sociale frikort. Jeg håber, at det fører til et gennembrud. ♦



"BRUG FOR FLERE JOBS"

Knud Kristensen,

Formand for SIND – Landsforeningen for psykisk sundhed

- Socialt frikort er en genial løsning, fordi det giver mennesker på kanten af arbejdsmarkedet eller helt uden for arbejdsmarkedet mulighed for at prøve sig lidt frem og tjene lidt penge uden at blive trukket i ydelser.

- Alt for få ved dog, at frikortet overhovedet eksisterer. Samtidig er det tydeligt, at når borgere endelig får et socialt frikort, er det langt fra sikkert, at det også fører til et job.

- Så der er brug for en massiv indsats for at øge opmærksomheden på det sociale frikort. Det handler også om at få skabt nogle jobs, der passer til målgruppen. Som gammeldags kontorbu- de, oprydning efter arbejdstid, lagerarbejde med at sætte på plads eller pakke varer. Opgaver, der enten ikke bliver udført eller udføres af andre.



"SYMPATISK ORDNING"

Peter Halkjær,

Arbejdsmarkedschef i Dansk Erhverv

- Socialt frikort er en sympatisk ordning, fordi det er målrettet en gruppe, der er en tand længere væk fra arbejdsmarkedet end de ledige, der kan bruge praktikophold og løntilskudsordninger. Selv om man forsøger at gøre det nemt med eksempelvis en særlig indberetningsmodel, så er det ikke helt ukompliceret for virksomhederne. Der skal findes et passende job, indberettes, og det kræver noget instruktion, så man er sikker på, at for eksempel arbejdsmiljølovgivningen overholdes.

- Samtidig mangler der kendskab til ordningen – hos de potentielle brugere og hos virksomhederne. Så det kræver noget tilløb, oplysning og noget opsøgende arbejde, hvis frikortet skal have større udbredelse. Virksomhedskonsulenterne ude i jobcentrene kunne med fordel have øje for, hvilke virksomheder, der kan have interesse for det her. Og så burde man gribe fat i de allerede indgåede aftaler. Hvilke opgaver er blevet løst, hvad fik virksomhederne og borgeren ud af det – få spredt de gode eksempler.



Fagbladet har talt med tre profiler med kendskab til **socialt frikort**. De mener, at der er behov for langt mere oplysning om ordningen, for flere konkrete jobs til målgruppen og for en håndholdt pædagogisk indsats til de mest udsatte borgere.



"KRÆVER HÅNDHOLDT INDSATS"

René Nielsen,

Formand for Faggruppen Hjemløse i Dansk Socialrådgiverforening

- Det sociale frikort er en længe ventet og alletiders indsats, som anerkender og rummer hjemløse og andre udsatte på arbejdsmarkedet. Via frikortet kan socialt udsatte få foden indenfor på arbejdsmarkedet på lempelige vilkår og uden risiko for sanktioner, så det er en gave.

- I mange kommuner er man dog i gang med den helt store spareøvelse på det sociale område, og mange steder bliver gaven ikke prioriteret. Samtidig ser vi med vagtsomme øjne på, at i mange kommuner er jobcentrene tovholder på det sociale frikort – selv om frikortet er tænkt som en social indsats.

- Det sociale frikort var tænkt til mennesker helt ude på kanten med komplekse problemstillinger som hjemløse Krølle fra Vesterbro. Målgruppen endte noget bredere, men skal flere af de mest udsatte borgere have mulighed for at bruge frikortet, kræver det finansiering og prioritering til en social indsats. Lykken er ikke gjort ved at blive godkendt til socialt frikort. Der skal knyttes kontakt til en virksomhed, findes et passende job, og så kræver det en pædagogisk, håndholdt indsats til borgeren.



Film



Kampen om hverdagen

Instruktøren, Ken Loach, leverer en samfundskritisk film, som beskriver almindelige menneskers levevilkår - og ikke mindst arbejdsvilkår. Ægteparret Ricky og Abby slider for at forsørge deres familie med to børn, og de har kæmpet med økonomien siden finanskrisen i 2008. I sit job som SOSU-assistent forsøger Abby at give ældre borgere en smule værdighed. Eftersom det kun er lykkedes Ricky at få småjobs, anskaffer han sig en va-

revogn i forhåbning om, at kørsel for et fragtfirma vil give familien bedre muligheder. Men han indser gradvist, at arbejdsgiverens regler er umulige at leve op til. Filmens titel refererer til den seddel, Rick lægger, når pakkemodtagere ikke er hjemme, men den henviser også til de mennesker, som samfundet har det med at overse. Instruktøren har tidligere stået bag den anmelderroste JEG, DANIEL BLAKE.

Sorry We Missed You

Instruktion: Ken Loach

Manuskript: Paul Laverty

Fotografi: Robbie Ryan

Podcast



Kan man tilgive en psykopat?

Af Christian Geo

Heltboe March

Lyt med på

podimo.com

Podcast



Er din hjerne på overarbejde?

Af Vibeke Lunding-

Gregersen og Henrik

Tingleff. Lyt med på

podcasts.apple.com

Podcast



Digitalisering af arbejdsmarkedet

med Anna Ilsøe

af Den Sociologiske

Fantasi. Lyt med på

iTunes, Spotify m.fl.

Dokumentar



Indefra med Anders Agger: Anoreksi

Se med på

dr.dk/dokumentar

Tilgivelse

Komikeren Christian Geo Heltboe March fortæller i en podcast på fem afsnit om sin far, der chikanerede og truede familien. Det var så voldsomt, at faderen fik polititilhold. Da faderen døde, følte Geo lettelse og deltog ikke i begravelsen. Men Geo kan ikke slippe sin far. Han drømmer om sin far hver nat, og den eneste måde han kan komme videre på er tilgivelse. Men hvordan tilgiver man en psykopat?

Lyt til hjernen

Giver du din hjerne optimale arbejdsbetingelser? Ved du, hvordan der ser ud i hjernens kontrolrum? Og er compassion vejen til et mere bæredygtigt liv? Psykologerne Vibeke Lunding-Gregersen og Henrik Tingleff præsenterer forskning i indtil videre 49 afsnit om compassion og menneskehjerner, om chimpanser og komodoaraner. De taler om ledelse, effektivitet og gode teams. Podcasten præsenteres i samarbejde med PFA.

Erstattet af robot

Er de nye digitale platforme ved at disrupte arbejdsmarkedet, som vi kender det? Og hvor sandsynligt er det, at din næste kollega er en robot? I en ny podcast fortæller lektor Anna Ilsøe fra FAOS om digitaliseringen på arbejdsmarkedet. Podcasten er produceret af Den Sociologiske Fantasi, der formidler sociologisk forskning gennem uformelle interviews med forskere. Bag podcasten står Victor Karlsen Nissen og Janus Emil Mariager.

Tæt på anoreksi

Anders Agger får lov at følge tre kvinder, som usædvanligt ærligt fortæller om at lide af anoreksi – en sygdom, som æder dem indefra. De har sultet sig i mange år og begynder nu at betale prisen. Anders Agger prøver at forstå, hvad det er for en sygdom, der har så stærke kræfter, at nogle kvinder helle vil dø end tage på. Pårørende fortæller om deres sorg og håb – anoreksi er den psykiske sygdom, som flest dør af.



”Hvornår skubber jeg ham ud over kanten?”

Katrine Gudmandsen er socialrådgiver – og mentor i beskæftigelsesforvaltningen i Gribskov Kommune.

Fortalt til Susan Paulsen
Foto Ulrik Jantzen

Jeg har i et halvt års tid været mentor for en ung mand, som er diagnosticeret med angst. Han har været i forskellige aktiveringsforløb, og har nu kun 'mentor' som aktivitet. Jeg skal bakke op om hans udvikling og forberede ham til at starte i uddannelse. Hans sagsbehandler har været i tvivl om, hvor meget hun skal presse på for at få ham i gang. Vil et let pres forværre angsten?

Den unge mand har nu endelig en fornemmelse af, at det går så godt, at han for første gang i lang tid kan rumme at snakke om uddannelse. Når han mærker angsten i dag, oplever han det anderledes. Det er mere overskueligt 'at komme op igen', siger han. Han er blomstret op. Og det er i kraft af, at han konsulterer en psykolog, som han selv har valgt og har tillid til.

Forleden var den unge mand til møde i jobcenteret, hvor hans praktiserende læge og sagsbehandler deltog. Jeg var spændt på, hvad der kom ud af mødet. I hele hans periode på offentlig forsørgelse, har han ikke villet tage angstdæmpende medicin. Vil sagsbehandleren nu stille krav om, at den unge mand skal tage en pille hver dag for at få ham hurtigere i gang? Hvilken effekt vil det have på ham. Og hvad skal jeg stille op med det? Hvornår støtter jeg ham – og hvornår skubber jeg ham ud over kanten? Det er en svær balance.

Lægen anbefalede, at den unge mand fortsætter med mentor og psykolog. Og at vi ikke presser ham. Heller ikke til at tage medicin. Tiden arbejder for ham. Jeg var lettet. Især over, at tid bliver anerkendt som en vigtig medspiller i socialt arbejde. ♦

KONTAKT

Telefonerne er åbne man-fre kl. 9-14

SEKRETARIATET

Dansk Socialrådgiverforening
Toldbodgade 19B, 1253 København K
Tlf: 70 10 10 99
ds@socialraadgiverne.dk

REGION NORD

(dækker Region Nordjylland
og Region Midtjylland)
**Dansk Socialrådgiverforening
Region Nord**
Søren Frichs Vej 42 H, 1.th
8230 Åbyhøj
Tlf: 87 30 91 91
ds-nord@socialraadgiverne.dk

Kontoret i Holstebro

Fredericiagade 27-29,
7500 Holstebro
Tlf: 87 30 91 91
ds-nord@socialraadgiverne.dk

Kontoret i Aalborg

Hadsundvej 184 B
Postboks 764, 9000 Ålborg
Tlf: 87 30 91 91
ds-nord@socialraadgiverne.dk

REGION SYD

(dækker Region Syddanmark)
**Dansk Socialrådgiverforening
Region Syd**
Vesterballevej 3A, Snoghøj
7000 Fredericia
Tlf: 87 47 13 00
ds-syd@socialraadgiverne.dk

Kontoret i Odense

Lumbyvej 11, opgang C, 2.th.
Postboks 249, 5100 Odense C
Tlf: 87 47 13 00

REGION ØST

(dækker Region Hovedstaden
og Region Sjælland)
**Dansk Socialrådgiverforening
Region Øst**
Kornerups Vænge 12, 2,
4000 Roskilde
Tlf: 33 38 62 22
ds-oest@socialraadgiverne.dk

ARBEJDSLØSHEDSKASSEN

(Jobformidling)
FTF-A (hovedkontor)
Snorresgade 15, Boks 220
0900 København C
Tlf: 70 13 13 12

PENSIONS KASSEN

PKA
Administration
Tuborg Boulevard 3, 2900 Hellerup
Tlf: 39 45 45 40

For øvrige kontaktoplysninger
henvises til hjemmesiden
socialraadgiverne.dk
Se under "Om DS" eller under
"Medlemsgrupper".

KALENDER

Læs mere om arrangementerne på socialraadgiverne.dk/kalender

JANUAR

22. januar, Fredericia

Møde for TR i ansat i Region Syddanmark

Revalideringsfaggruppen holder temadag, hvor Jens Finkelstein vil gøre os klogere på implementering af ny Lab-lov med opmærksomheden rettet mod revalidering og løntilskud.

**Læs mere og tilmeld dig senest
15. januar på Socialraadgiverne.
dk/kalender**

24. januar, Odense

Møde for TR ansat i Odense
Kommune.

29. januar, Odense

Sektionen for Selvstændige

Sektionen for Selvstændige Socialrådgivere inviterer til generalforsamling kombineret med en halv temadag med Birgitte Dam Jensen, som vil berige og udfordre os med emnet 'Robusthed i en uforudsigelig fremtid'. En fremtid vi må erkende gør sig gældende særligt for os selvstændige. Generalforsamling ifølge lovene. Temadagen afsluttes med en let middag med mulighed for networking.

**Læs mere og tilmeld dig senest
9. januar på socialraadgiverne.
dk/kalender**

30. januar, Fredericia

TR og AMiR på arbejdsmiljøværksted.

FEBRUAR

4. februar, Odense

Kriminalforsorgen

Faggruppen Kriminalforsorgen arrangerer et skrivekursus, hvor du kan lære at skrive det gode debatindlæg og blive klogere på, hvordan du kan deltage i den offentlige debat.

**Læs mere og tilmeld dig senest
24. januar på Socialraadgiverne.
dk/kalender.**

6. februar, Odense

Fagbevægelsens socialrådgivere

Under overskriften "Det faglige argument i sociale sager" holder Fagbevægelsens socialrådgivere temadag med oplæg, dialog og arbejde med cases. Oplægsholder er fagspecialist Peter Dyrby.

**Læs mere og tilmeld dig senest
15. januar på Socialraadgiverne.
dk/kalender**

24.-25. februar, Vejle

Styrk din handlekraft som AMiR

På dette arbejdsmiljørepræsentantkursus får du ideer, tips og råd til, hvordan du kan opbygge et solidt netværk, hvordan du kan udfylde rollen som arbejdsmiljørepræsentant, samt hvordan du får mere indflydelse på arbejdsmiljøet på din arbejdsplads.

**Læs mere og tilmeld dig senest
24. januar på socialraadgiverne.
dk/kalender**

MARTS

4. marts, Odense

Bliv klogere på din pensionsordning i PKA

Ved du... Hvordan du er dækket i pensionskassen? Hvem der får udbetalingerne fra pensionskassen, når du dør, hvad du skal gøre, hvis din situation ændrer sig. Få svar på det og meget mere, til vores informationsmøde.

**Læs mere og tilmeld dig senest
19. februar på Socialraadgiverne.
dk/kalender**

5.-6. marts, Aarhus

Fagbevægelsens Socialrådgivere

Første dag byder på oplæg om, hvordan vi bevæger os fra vel-færd formidlet fra menneske til menneske til digitale løsninger i socialt arbejde. Anden dag er helliget samtalen. Den nye

digitale virkelighed stiller andre krav til vores kommunikation med medlemmet og vores rolle i at understøtte deres samarbejde med den digitale virkelighed.

**Læs mere og tilmeld dig senest
20. januar på Socialraadgiverne.
dk/kalender**

10. marts, Fredericia

Bliv klogere på din pensionsordning i PKA

Ved du... Hvordan du er dækket i pensionskassen? Hvem der får udbetalingerne fra pensionskassen, når du dør, hvad du skal gøre, hvis din situation ændrer sig. Få svar på det og meget mere, til vores informationsmøde.

**Læs mere og tilmeld dig senest
19. februar på Socialraadgiverne.
dk/kalender**

18. marts, Fredericia og Taastrup

Kursusdag for nyvalgte TR-suppleanter

Endags kursus for nye suppleanter i DS Region Syd og Øst. Du får overblik over rollen som TR-suppleant, dine opgaver, inspiration til det gode samarbejde med TR, viden om forhandlingssystemet og om Dansk Socialrådgiverforening.

**Læs mere og tilmeld dig henholdsvis senest 8. marts og 10. februar på Socialraadgiverne.
dk/kalender**

23.-24. marts, Fredericia

Døgninstitutioner og opholdssteder

Faggruppen af socialrådgivere ansat på døgninstitutioner og opholdssteder inviterer til kursus. På programmet er blandt andet Thomas Melsted om stress, trivsel og arbejdsglæde, Juridiske problemstillinger ved Bente og Caroline Adolphsen og tilknytning ved psykolog Marianne Fuusager
**Læs mere og tilmeld dig senest
6. februar på Socialraadgiverne.
dk/kalender**

TAG DIN EFTERUDDANNELSE TIL

Psykiatrivejleder hos Birgitte Wärn

Flere end 300
fagprofessionelle har
taget efteruddannelsen
til psykiatrivejleder
hos Birgitte Wärn.

Læs deres vurdering
af udbyttet på
www.birgittewarn.dk

Holdstart
september
2020

der med motivation til forandring
– eller mangel på motivation?

Uddannelsen henvender
sig til dig, der skal
hjælpe psykisk
sårbare og syge
mennesker videre
i forhold til job,
uddannelse eller
afklaring – fx som
socialrådgiver, be-
skæftigelseskonsulent
eller sagsbehandler.

UDDANNELSEN GIVER DIG:

- Viden om de forskellige psykiske sygdomme og tilstande
- Konkrete redskaber til at håndtere samtalen og rådgivningen bedst muligt
- Indsigt i hvilke hensyn, du skal tage, og viden om, hvordan du stiller krav
- Redskaber til at beskytte både dine og borgerens grænser i samtalen

- Den nyeste viden om hvilke arbejdsrettede tiltag, der virker
- Teknikker til at fremme motivation for forandring

HERUDOVER FÅR DU:

- Oplæg ved Psykolog Olga Runciman om hendes personlige vej fra førtidspensionist med en skizofrenidiagnose og til et liv som medicinfri og selvforsørgende
- Oplæg fra Sebastian Simonsen, psykolog, Ph.d. og ekspert i personlighedsforstyrrelser
- Case play – samtaletræning med en professionel skuespiller, som tager udgangspunkt i eksempler fra din hverdag

VIL DU VIDE MERE:

Uddannelsen består af 5 moduler, med opstart i september 2020. Prisen er kr. 26.500,- ekskl. moms. inkl. forplejning.
Læs mere på:
www.birgittewarn.dk/psykiatrivejleder



OM BIRGITTE WÄRN:

Birgitte er cand.mag. i dansk og psykologi, indehaver af Wärn Kompetenceudvikling og forfatter til bl.a. "Den lille guide til et liv uden stress", der netop er udkommet.

Birgitte har mere end 20 års erfaring som underviser af rådgivere og ledere i samtaleteknikker, herunder kommunikation med psykisk sårbare og syge. Blandt kunderne er bl.a. Københavns Kommune, Jobcenter Aarhus, Rigshospitalet, Forsvarets Veterancenter, DM og Mary Fonden.

Birgitte har arbejdet med rådgivning af psykisk sårbare ledige i en lang årrække og kører løbende rådgivningsforløb for mennesker, der er sygemeldte med stress, angst eller depression.

Psykiatrivejlederuddannelsen er oprindeligt udviklet af Birgitte Wärn i samarbejde med Psykiatrifonden.

Læs mere på
www.birgittewarn.dk
Du er også velkommen til at kontakte Birgitte Wärn på tlf. 61 69 00 22 eller mail:
bw@birgittewarn.dk

SAGT OM UDDANNELSEN:

"Hos Birgitte Wärn har jeg fået teknikker og metoder til at kunne præge mine samtaler med psykisk sårbare og syge i en retning, der kan skabe motivation hos borgeren. Jeg er blevet meget klogere på, hvordan jeg, som professionel, kan gribe samtalen an og skabe gode resultater – både i samtalen og i den forvaltning, jeg arbejder for."

- Maria Ellegaard Hansen,
socialrådgiver og virksomhedskonsulent, Haderslev Kommune

"Psykiatrivejlederuddannelsen har i høj grad rustet mig til at varetage mit job mere professionelt, givet flere tangenter at spille på samt præsenteret en masse værktøjer, som helt konkret kan overføres til de daglige opgaver. Birgitte Wärn er intet mindre end en fantastisk formidler."

- Louise Wrist Sørensen,
fuldmægtig, Rehabiliterings- og Rådgivningsafdelingen,
Veterancentret

"Birgitte Wärn er som underviser helt i top. Jeg er blevet mere bevidst om min egen rolle og bedre til at tilgodese borgernes behov og udnytte de resurser, som den enkelte borger har. Jeg kan varmt anbefale uddannelsen til andre."

- Kirsten Gionet, socialrådgiver,
Hjørring Kommune